

**YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ**

**III. Lisansüstü
Öğrenci
Sempozyumu**

22 Aralık 2016

Bildiri Özet Kitapçığı

Yüzyıllık köklü geçmişi ile
Türkiye'nin en başarılı üniversitelerinden biri...

www.yildiz.edu.tr

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

SEMPOZYUM DÜZENLEME KURULU

Doç. Dr. Ali Fuat ARICI
Yrd. Doç. Dr. Sema AYDIN
Arş. Gör. Ahmet ÜZMEZ

Arş. Gör. Hacer YILDIZ
Arş. Gör. N. Banu SÜER
Arş. Gör. Mahmut KÖLE

DANIŞMA KURULU

Prof. Dr. A. Melek ÖZYETGİN
Prof. Dr. Bedri GENCER
Prof. Dr. Emine B. DEMİREL
Prof. Dr. M. Faik YILMAZ
Prof. Dr. Mehmet GÜROL
Prof. Dr. Nurşin GÜNEY
Prof. Dr. Murat DONDURAN
Prof. Dr. Sait ÖZERVARLI

Prof. Dr. Salih DURER
Prof. Dr. Turan SAĞER
Prof. Dr. Yakup ÇELİK
Doç. Dr. Ali Fuat ARICI
Doç. Dr. Ercan KARAKOÇ
Doç. Dr. Hatice Gülru YÜKSEL
Yrd. Doç. Dr. Sema AYDIN

BİLİM VE HAKEM KURULU

Prof. Dr. A.Rıza BÜYÜKUSLU
Prof. Dr. Aynur KOÇAK
Prof. Dr. Ayşe Banu KARADAĞ
Prof. Dr. Ayşe Melek ÖZYETGİN
Prof. Dr. Ayşegül BAYKAN
Prof. Dr. Bedri GENCER
Prof. Dr. Caner TASLAMAN
Prof. Dr. Cemal ZEHİR
Prof. Dr. Elçin MACAR
Prof. Dr. Emine BOGENÇ DEMİREL
Prof. Dr. Ensar YILMAZ
Prof. Dr. Ercan EREN
Prof. Dr. Esin CAN
Prof. Dr. Ester RUBEN

Prof. Dr. Fatmagül DEMİREL
Prof. Dr. Feride GÖNEL
Prof. Dr. Fulya ŞAHİN
Prof. Dr. Füsun ATASEVEN
Prof. Dr. Güler ARAS
Prof. Dr. Gülsün YAY
Prof. Dr. Halit KESKİN
Prof. Dr. Hüseyin TAŞTAN
Prof. Dr. İbrahim KIRCOVA
Prof. Dr. İlhan ÖZKEÇECİ
Prof. Dr. Kenan AYDIN
Prof. Dr. M. Engin DENİZ
Prof. Dr. M.Sait ÖZERVARLI
Prof. Dr. Mehmet GÜROL

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

Prof. Dr. Mehmet HACISALİHOĞLU
Prof. Dr. Mehmet ÖLMEZ
Prof. Dr. Melike BİLDİRİCİ
Prof. Dr. Meral UZUNÖZ
Prof. Dr. Murat DEMİRCİOĞLU
Prof. Dr. Murat DONDURAN
Prof. Dr. Nevin COŞAR
Prof. Dr. Nihat ERDOĞMUŞ
Prof. Dr. Niyazi KAHVECİ
Prof. Dr. Nurşin A.GÜNEY
Prof. Dr. Ömer ÇAHA
Prof. Dr. Sait ÖZTÜRK
Prof. Dr. Salih DURER
Prof. Dr. Selim AREN
Prof. Dr. Sündüz ÖZTÜRK KASAR
Prof. Dr. Turan SAĞER
Prof. Dr. Vefa TAŞDELEN
Prof. Dr. Yakup ÇELİK
Prof. Dr. Yonca GÜROL
Prof. Dr. Zühal ÖLMEZ
Doç. Dr. Ali ÇAKSU
Doç. Dr. Ali Fuat ARICI
Doç. Dr. Alper MARAL
Doç. Dr. Arzu Ö. ÇALIŞKAN
Doç. Dr. Asuman OKTAYER
Doç. Dr. Aydın BALYER
Doç. Dr. Aysun GÜROL
Doç. Dr. Bayram BAŞ
Doç. Dr. Ceren ERDİN
Doç. Dr. Çiğdem NAS
Doç. Dr. Dilek TÜRKMEENOĞLU
Doç. Dr. Ebru ENGİNKAYA
Doç. Dr. Emel ESEN
Doç. Dr. Ercan KARAKOÇ
Doç. Dr. Evrim DEMİREL
Doç. Dr. Fuat AKSU

Doç. Dr. H. Alper MARAL
Doç. Dr. Hakan KARATAŞ
Doç. Dr. Halil Emre AKBAŞ
Doç. Dr. Hasan Basri GÜNDÜZ
Doç. Dr. İbrahim KOCABAŞ
Doç. Dr. Koray SAZLI
Doç. Dr. Mehmet ŞAHİN
Doç. Dr. M. Eyyüb SALLABAŞ
Doç. Dr. Mustafa GÜNDÜZ
Doç. Dr. Mustafa YEŞİLYURT
Doç. Dr. Nadir ÇELİKÖZ
Doç. Dr. Nalan TURNA
Doç. Dr. Nesibe Özgül TURGAY
Doç. Dr. Nihayet ARSLAN
Doç. Dr. Pınar BÜYÜKBALCI
Doç. Dr. Remziye CEYLAN
Doç. Dr. Seza SİNANLAR USLU
Doç. Dr. Tamer ÇETİN
Doç. Dr. Turhan ADA
Doç. Dr. Turhan ERKMEN
Doç. Dr. Vişne KORKMAZ
Doç. Dr. Yavuz ERİŞEN
Yrd. Doç. Dr. A.Teyfur ERDOĞDU
Yrd. Doç. Dr. Ali Emre ÖZYILDIRIM
Yrd. Doç. Dr. Ali YILDIZ
Yrd. Doç. Dr. Arzu K. AKGÜL
Yrd. Doç. Dr. Aslı ERUZUN ÖZEL
Yrd. Doç. Dr. Ayşe DEMİRHAN Yrd.
Doç. Dr. Banu YÜCEL TOY Yrd. Doç.
Dr. Canay ŞAHİN
Yrd. Doç. Dr. Cevdet ŞANLI
Yrd. Doç. Dr. Didem BÜYÜKARMAN
Yrd. Doç. Dr. Erkan TABANCALI
Yrd. Doç. Dr. Esin ERTEMSİR
Yrd. Doç. Dr. Fahriye DİNÇER
Yrd. Doç. Dr. Fikret YILDIRIM

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

Yrd. Doç. Dr. Gökmen GÜNDOĞDU
Yrd. Doç. Dr. Gülçin ÖZKİŞİ AKINCI
Yrd. Doç. Dr. Hasan A. KARADUMAN
Yrd. Doç. Dr. İbrahim SONA
Yrd. Doç. Dr. İsmet AKÇA
Yrd. Doç. Dr. Kadriye T. AKMEHMET
Yrd. Doç. Dr. Kasım EREN
Yrd. Doç. Dr. Kerem KARAOSMANOĞLU
Yrd. Doç. Dr. Mehmet AYHAN
Yrd. Doç. Dr. Mehmet E. KAHRAMAN
Yrd. Doç. Dr. Mehmet NUHOĞLU
Yrd. Doç. Dr. Mehmet Nur TUĞLUK
Yrd. Doç. Dr. Mehmet Şah MALTAŞ
Yrd. Doç. Dr. Muammer F. BOZKURT
Yrd. Doç. Dr. Nermin Ç. ARIDAĞ
Yrd. Doç. Dr. Neslihan KARAKUŞ
Yrd. Doç. Dr. Onur Güneş AYAS

Yrd. Doç. Dr. Özge KAMA MASALA
Yrd. Doç. Dr. Reşat SARAOĞLU
Yrd. Doç. Dr. Sadiye OKTAY
Yrd. Doç. Dr. Seçkin SUNAL
Yrd. Doç. Dr. Sema AYDIN
Yrd. Doç. Dr. Serdar BOZKURT
Yrd. Doç. Dr. Sertel ALTUN
Yrd. Doç. Dr. Songül D. KOCA
Yrd. Doç. Dr. Ş. Gonca ZEREN
Yrd. Doç. Dr. Şerif ESENDEMİR
Yrd. Doç. Dr. Talat AYTAN
Yrd. Doç. Dr. Tolga AKSOY
Yrd. Doç. Dr. Tuğçe O. ÇADIRCI
Yrd. Doç. Dr. Tuncay SEVİNDİK
Yrd. Doç. Dr. Yasin ŞEHİTOĞLU
Yrd. Doç. Dr. Zeynep DOĞAN
Yrd. Doç. Dr. Zeynep KAPLAN

SEKRETERYA

Arş. Gör. Ahmet ÜZMEZ

Arş. Gör. Mahmut KÖLE

Sempozyum iletişim adresi

e-posta: mkole@yildiz.edu.tr

Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Beşiktaş Yerleşkesi

Tel: 0 (212) 383 31 15

III. YTÜ SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ LİSANSÜSTÜ ÖĞRENCİ SEMPOZYUMU

22 Aralık 2016, Perşembe

10:00 - 10:30 Kayıt

10:30 - 12:00 Açılış Konuşmaları & Müzik Dinletisi

12:00 - 13:00 Öğle Arası

13:00 - 14:15 Birinci Oturum

14:15 - 14:30 Çay/Kahve Arası

14:30 - 15:45 İkinci Oturum

15:45 - 16:00 Çay/Kahve Arası

16:00 - 17:00 Üçüncü Oturum

Müzik Dinletisi

Bağlama & Gitar Duo

Ali Kazım AKDAĞ-Efgan RENDE

Sanat Tasarım Fakültesi Öğrencileri

Birinci Oturum 13:00-14:15

İKTİSAT

F-17

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Murat Donduran

Küresel Kent Bağlamında Liman Dönüşümleri: Galataport Örneği
Cemre Yaz Demircioğlu, Prof. Dr. Feride Gönül

Dünyada Ve Türkiye’de Sağlık Turizmi
Buket Yılmaz, Yrd. Doç. Dr. Zeynep Kaplan

Gelişmekte Olan Ülkeler Küresel Ekonomik Krizden Nasıl Etkilendi?
Sercan Arman Kandemir, Yrd. Doç. Dr. Özge Kama Masala

EĞİTİM BİLİMLERİ

F-18

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Mehmet Engin Deniz

Öğrenciler Arası Başarı Farklılıkları ve İncelemesi
Ahmet Okuyucu, Doç. Dr. Mustafa Yeşilyurt

Ergen Okul Öznel İyi Oluşu: Betimsel Bir Çalışma
Ayçe Büyükcıbece, Prof. Dr. Mehmet Engin Deniz

Yabancılara Türkçe Öğretiminde Dinleme Becerisini Geliştirebilecek Etkinlik
Önerileri: A1, A2; B1, B2 Düzeyleri
Eda Tekin, Doç. Dr. Bayram Baş

İŞLETME

F-19

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Salih Durer

Sermaye Şirketleri Birleşmelerinin Vergisel Boyutu
Furkan Fırat, Yrd. Doç. Dr. Sema Aydın

Duygusal Emegın Algılanan İş Performansı Üzerindeki Etkisinde Örgütsel Adaletin Şartlı Değişken Rolü: Hizmet Sektöründe Bir Araştırma
Kübra Kutluata, Doç. Dr. Emel Esen

Örgütsel Adalet Algısının İş Tutkunluk Üzerindeki Etkisinde Sinizmin Aracı Rolü: Hizmet Sektöründe Bir Araştırma
Esra Karabulut, Doç. Dr. Turhan Erkmen

ATATÜRK İLKELERİ VE İNKILAP TARİHİ SİYASET BİLİMİ VE ULUSLARARASI İLİŞKİLER

F-20

Oturum Başkanı: Doç Dr. Ercan Karakoç

Son Dönem Türk Düşünürlerinden Nevzat Kösoğlu’nun Milliyetçilik Anlayışı
Elif Tuğçe Özyalçın, Doç. Dr. Ercan Karakoç

Değişen Orta Doğu ve Türkiye- İsrail İlişkileri
Seda Gürel, Prof. Dr. Ömer Çaha

Kentsel Hareketler Bağlamında, Hareketsiz “Fikirtepe” Örneği
Dilvin Özen, Prof. Dr. Ester Ruben

Neoklasik Realizm: Dış Politika Analizine Realist Bir Yaklaşım
Jabir Lund, Prof. Dr. Vişne Korkmaz

İkinci Oturum: 14:30-15:45

BATI DİLLERİ VE EDEBİYATLARI TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

F-17

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Emine Bogenç Demirel

Türkiye’de Futbol Alanında Farklı Eyleyenler: Çeviri Ve Çevirmenin Rolü

Gökhan Dinar, Prof. Dr. Emine Bogenç Demirel, Arş. Gör. Dr.Pınar Güzelyürek Çelik

Engelli Çevirmenlerin Mesleki Alandaki Konumları ve Bourdieu Çözümleri

Burcu Taşkın, Prof. Dr. Emine Bogenç Demirel

16. Yüzyıl Divan Şairlerinden Hatmi Ve Divanı

Hicran Yücel Turan, Yrd. Doç. Dr. Ali Emre Özyıldırım

Attilâ İlhan’da Toplumsal Gerçekçilik

Kıfayet Karabaşoğlu, Prof. Dr. Yakup Çelik

TÜRKÇE EĞİTİMİ

F-19

Oturum Başkanı: Doç. Dr. M. Eyyüp Sallabaş

Okuma Eğitiminde Teknoloji Kullanımına Yönelik Nitel Bir Araştırma

Durmuş Barış Kır, Doç. Dr. Ali Fuat Arıcı

Ters Yüz Sınıf Modelinin Yabancılara Türkçe Öğretimi Alanında Kelime Öğretimine Uygulanabilirliği Üzerine Bir Öneri

Fatma Karaca, Doç. Dr. Bayram Baş

Cahit Uçuk’un Gümüş Kanatlar Kitabının Yabancılara Türkçe Öğretimi İçin A2 Seviyesine Uyarlanması

Osman Turhan, Doç. Dr. Bayram Baş

Çocuk Kitaplarında Karakter Geliştirme Yolları Ve Çocukların Kitapla Özdeşim Kurması Arasındaki İlişki

Züleyha Er, Doç. Dr. Ali Fuat Arıcı

İŞLETME - 2

F-20

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Esin Can

Spiritüel Liderlik Nedir?

Elif Narcıkara, Prof. Dr. Cemal Zehir

Ulusal Ve Uluslararası Giyim Markalarını Satın Alma Niyeti Üzerinde Etnosentrizm, Materyalizm Ve Dindarlığın Etkisi

Cemre Kaya, Prof. Dr. Yonca Deniz Gürol

Çalışanların “Belirsizliğe Tahammülsüzlüğü” Ve “Değişime Hazır Bulunuşluğu” Arasındaki İlişkide “Psikolojik Sermayenin” Aracı Değişken Rolü

Selahaddin Şamil Fidan, Prof. Dr. Nihat Erdoğan

Bilgi Sistemleri Yoluyla Süreç İnovasyonunun Kurumsal Performansa Etkisi

Burak Mutlu, Yrd. Doç. Dr. Esin Ertemsir

SOSYOLOJİ (15:30-17:00)

F-18

Oturum Başkanı: Yrd. Doç. Dr. Onur Güneş Ayas

İklim Değişikliği Sorunu: Sinizm Ve Giddens Paradoksu

İbrahim Bulut, Prof. Dr. Bedri Gencer

Batıdaki Popüler Kültür Tartışmalarının Türkiye'deki Müzik Sosyolojisi Çalışmalarına

Etkisi: Bir Literatür Çalışması

Öznur Yılmaz, Yrd. Doç. Dr. Onur Güneş Ayas

Modern Beden Algısı Bağlamında Ötekileştirilen Bedenlerle Yüzleşmek: Engelli Bireyler Örneği

Nurcan Gökmen, Yrd. Doç. Dr. Şerif Esendemir

Cinsiyet Geçiş Sürecinin Başka Boyutu: Trans Kimliklerin Stigmatizasyonu

Emirhan Çelebi, Yrd. Doç. Dr. Onur Güneş Ayas

Kentsel Dönüşümün Bireylerin Gündelik Hayat Pratikleri Üzerindeki Etkisi: Esenler Turgut Reis Mahallesi Örneği

Esrâ Aslan, Yrd. Doç. Dr. Şerif Esendemir

Anneler İçin Bir Sosyalizasyon Aracı Olarak Sosyal Medya: Instagram Örneği

Miray Zeybek, Yrd. Doç. Dr. Onur Güneş Ayas

Üçüncü Oturum: 16:00-17:00

SANAT VE TASARIM

F-19

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Turan Sağer

Meb Güzel Sanatlar Liseleri Gitar Dersi Öğretim Programlarının Karşılaştırmalı Analizi (2009-2016)

Efğan Rende, Prof. Dr. Turan Sağer

II. Abdülhamid Fotoğraf Albümleri Işığında Yıldız Sarayı'nı Anlamak

Dilruba Kocaoşuk Doç. Dr. Seza Sinanlar Uslu

Pera'dan Saraya II. Abdülhamid'in Terzileri

Zeynep Uçma Balcı, Doç. Dr. Seza Sinanlar Uslu

İNSAN VE TOPLUM BİLİMLERİ

F-20

Oturum Başkanı: Doç. Dr. Selim Hilmi Özkan

Bir Politik Tarz Olarak Popülizm: Erdoğan ve Akp Örneği

Hamza Artukarslan, Öğr. Gör. Dr. Yusuf Öz

Hamam Filminde Şark İmgelemi

Sanem Peker Dağlı, Öğr. Gör. Dr. Yusuf Öz

Suriyeli Sığınmacılar İle Türkiye'deki Vatandaşların Toplumsal Uyum Çerçevesinde Karşılıklı Algısı Önerileri: A1, A2; B1, B2 Düzeyleri

Murat Karataş, Yrd. Doç. Dr. Kerem Karaosmanoğlu

Bildiriler

- 1) Ahmet Okuyucu ve Doç. Dr. Mustafa Yeşilyurt - Öğrenciler Arası Başarı Farklılıkları ve İncelemesi
- 2) Ayçe Büyükcebeci ve Prof. Dr. Mehmet Engin Deniz - Ergen Okul Öznel İyi Oluşu: Betimsel Bir Çalışma
- 3) Buket Yılmaz ve Yrd. Doç. Dr. Zeynep Kaplan - Dünyada ve Türkiye’de Sağlık Turizmi
- 4) Burak Mutlu ve Yrd. Doç. Dr. Esin Ertemsir - Bilgi Sistemleri Yoluyla Süreç İnovasyonunun Kurumsal Performansa Etkisi
- 5) Burcu Taşkın ve Prof. Dr. Emine Bogenç Demirel - Engellilik Araştırmaları ve Çeviri
- 6) Cemre Kaya ve Prof. Dr. Yonca Deniz Gürol - Ulusal ve Uluslararası Giyim Markalarını Satın Alma Niyeti Üzerinde Etnosentrizm, Materyalizm ve Dindarlığın Etkisi
- 7) Cemre Yaz Demircioğlu ve Prof. Dr. Feride Gönel - Küresel Kent Bağlamında Liman Dönüşümleri: Galataport Örneği
- 8) Dilruba Kocaişık ve Doç. Dr. Seza Sinanlar Uslu - II. Abdülhamid Fotoğraf Albümleri Işığında Yıldız Sarayı’nı Anlamak
- 9) Dilvin Özen ve Prof. Dr. Ester Ruben - Kentsel Hareketler Bağlamında, Hareketsiz “Fikirtepe” Örneği
- 10) Döndü H. Çelebi ve Yard. Doç. Dr. Onur Güneş Ayas - Cinsiyet Geçiş Sürecinin Başka Boyutu: Trans Kimliklerin Stigmatizasyonu
- 11) Durmuş Barış Kır ve Doç. Dr. Ali Fuat Arıcı - Okuma Eğitiminde Teknoloji Kullanımına Yönelik Nitel Bir Araştırma
- 12) Eda Tekin ve Doç. Dr. Bayram Baş - Yabancılara Türkçe Öğretiminde Dinleme Becerisini Geliştirebilecek Etkinlik Önerileri: A1, A2; B1, B2 Düzeyleri
- 13) Efgan Rende ve Prof. Dr. Turan Sağer - MEB Güzel Sanatlar Liseleri Gitar Dersi Öğretim Programlarının Karşılaştırmalı Analizi (2009-2016)
- 14) Elif Narcıkara ve Prof. Dr. Cemal Zehir - Spiritüel Liderlik Nedir?
- 15) Elif Tuğçe Özyalçın ve Doç. Dr. Ercan Karakoç - Son Dönem Türk Düşünürlerinden Nevzat Kösoğlu’nun Milliyetçilik Anlayışı
- 16) Esra Aslan ve Yrd. Doç. Dr. Şerif Esendemir - Kentsel Dönüşümün Bireylerin Gündelik Hayat Pratikleri Üzerindeki Etkisi: Esenler Turgut Reis Mahallesi Örneği
- 17) Esra Karabulut ve Doç. Dr. Seda Aydın - Örgütsel Adalet Algısının İşe Tutkunluk Üzerindeki Etkisinde Sinizmin Aracı Rolü: Hizmet Sektöründe Bir Araştırma
- 18) Fatma Karaca ve Doç. Dr. Bayram Baş - Ters Yüz Sınıf Modelinin Yabancılara Türkçe Öğretimi Alanında Kelime Öğretimine Uygulanabilirliği Üzerine Bir Öneri
- 19) Furkan Fırat ve Yrd. Doç. Dr. Sema Aydın - Sermaye Şirketleri Birleşmelerinin Vergisel Boyutu

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

Bildiriler

- 20) Gökhan Dinar, Arş. Gör. Dr. Pınar Güzelyürek Çelik ve Prof. Dr. Emine Bogenç Demirel - Türkiye’de Futbol Alanında Farklı Eyleyenler: Çeviri ve Çevirmenin Rolü
- 21) Hicran Yücel Turan ve Yrd. Doç. Dr. Ali Emre Özyıldırım - 16. Yüzyıl Divan Şairlerinden Hatmi ve Divanı
- 22) İbrahim Bulut ve Prof. Dr. Bedri Gencer - İklim Değişikliği Sorunu: Sinizm ve Giddens Paradoksu
- 23) Jabir Lund ve Doç. Dr. Vişne Korkmaz - Neoklasik Realizm: Dış Politika Analizine Realist Bir Yaklaşım
- 24) Kifayet Karabaşoğlu ve Prof. Dr. Yakup Çelik - Attilâ İlhan’da Toplumsal Gerçekçilik
- 25) Kübra Kutluata ve Doç. Dr. Emel Esen - Duygusal Emegın Algılanan İş Performansı Üzerindeki Etkisinde Örgütsel Adaletin Şartlı Değişken Rolü: Hizmet Sektöründe Bir Araştırma
- 26) Miray Zeybek ve Yrd. Doç. Dr. Onur Güneş Ayas - Anneler İçin Bir Sosyalizasyon Aracı Olarak Sosyal Medya: Instagram Örneği
- 27) Murat Karataş ve Yrd. Doç. Dr. Kerem Karaosmanoğlu - Suriyeli Sığınmacılar İle Türkiye’deki Vatandaşların Toplumsal Uyum Çerçevesinde Karşılıklı Algısı
- 28) Nurcan Gökmen ve Şerif Esendemir - Modern Beden Algısı Bağlamında Ötekileştirilen Bedenlerle Yüzleşmek: Engelli Bireyler Örneği
- 29) Osman Turhan ve Doç. Dr. Bayram Baş - Cahit Uçuk’un Gümüş Kanat Kitabının Yabancılara Türkçe Öğretimi İçin A2 Seviyesine Uyarlanması
- 30) Öznur Yılmaz ve Yrd. Doç. Dr. Onur Güneş Ayas - Batıdaki Popüler Kültür Tartışmalarının Türkiye’deki Müzik Sosyolojisi Çalışmalarına Etkisi: Bir Literatür Çalışması
- 31) Sanem Peker Dağlı ve Öğr. Gör. Dr. Yusuf Öz - Hamam Filminde Şark İmgelemi: Oryantalizm, Bakış, Öteki ve Queer Münasebetler Ekseninde Bir Film İncelemesi
- 32) Seda Gürel ve Prof. Dr. Ömer Çaha - Değişen Orta Doğu ve Türkiye- İsrail İlişkileri
- 33) Selahaddin Şamil Fidan ve Prof. Dr. Nihat Erdoğmuş - Çalışanların “Belirsizliğe Tahammülsüzlüğü” ve “Değişime Hazır Bulunuşluğu” Arasındaki İlişkide “Psikolojik Sermayenin” Aracı Değişken Rolü.
- 34) Sercan Arman Kandemir ve Yrd. Doc. Dr. Özge Kama Masala - Gelişmekte Olan Ülkeler Küresel Finansal Krizden Nasıl Etkilendi?
- 35) Zeynep Uçma Balcı ve Doç. Dr. Seza Sinanlar Uslu - Pera’dan Saraya II. Abdülhamid’in Terzileri
- 36) Züleyha Er ve Doç. Dr. Ali Fuat Arıcı - Çocuk Kitaplarında Karakter Geliştirme Yollarının Çocukların Karakterle Özdeşim Kurmasındaki Rolü

ÖĞRENCİLER ARASI BAŞARI FARKLILIKLARI VE İNCELEMESİ

Ahmet Okuyucu ve Doç. Dr. Mustafa Yeşilyurt
Yüksek Lisans Öğrencisi
Sınıf Öğretmenliği

Bu çalışmada ilkököl çocuklarının anne-baba tutumlarının akademik başarılarına etkisi incelenmiştir. Aynı kademede bulunan çocukların hepsi ortak müfredata göre eğitim almalarına rağmen çocuklar arasında elde edilen kazanımlar açısından büyük farklılıklar oluşabilmektedir. Zihinsel yetersizlik ve sağlık problemleri gibi kişisel etmenler göz ardı edildiğinde aynı kademe de bulunan bu öğrenciler arasında oluşan akademik başarı farklılıklarının dış etmenlerden kaynaklı olduğu söylenebilir. Çocuk için akademik başarıda dış etmenler okul, öğretmen, sınıf, sosyal çevre ve ailesidir. 7-12 yaş arasında bulunan çocuklarda da bu etmenlerden en önemlisi anne baba tutumlarıdır. Bu düşünceden yola çıkarak anne baba tutumlarının ilkököl çağı çocuklarında başarıyı etkileyen ana faktör olup olmadığı konusunda çalışma yapılması gerektiği düşünülmüştür. Çalışma nicel yöntemlerden betimsel tarama modeliyle desenlenmiştir. Araştırmanın örneklemini Esenler İlçesi Cumhuriyet İlkokulu 2016-2017 eğitim öğretim yılında dördüncü sınıfta öğrenim gören 180 öğrenci oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen anne baba tutum anketi uygulanmıştır. Elde edilen veriler parametrik olmayan testlerden Mann Withney U testi ve frekans yüzde analizleriyle test edilmiştir. Elde edilen sonuçlara göre başarılı grup öğrencilerin anne babalarının beklenen davranışları daha çok sergiledikleri görülmüştür. Başarılı ve başarısız gruplar ayrı ayrı değerlendirildiğinde belli bir grup içerisinde bulunan çocukların anne ve babalarının anket sonuçlarından aldıkları puanların benzer oldukları görülmüştür. Anket soruları incelendiğinde başarılı grup öğrencilerin anne babalarının, çocuklarına daha tutarlı ve dengeli yaklaştıkları, doğru zamanlarda geri bildirim verdikleri ve çocuğa başarı elde edebilmesi için daha sağlıklı bir aile ortamı sağladıkları görülmüştür. Örneğin başarılı grup öğrencilerin başarısız grupta bulunan öğrencilere göre daha az baskı ve şiddete maruz kaldıkları, daha çok takdir edilerek ödüllendirildikleri ve ailelerinin çocuğun öğretim sürecine daha çok katkıda buldukları görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci Başarısı, Ebeveyn, Tutum

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

**ERGEN OKUL ÖZNEL İYİ OLUŞU:
BETİMSSEL BİR ÇALIŞMA**

Ayçe Büyükcebeci ve Prof. Dr. Mehmet Engin Deniz

Doktora Öğrencisi

Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık

Bu çalışmada ergenlerin okul öznel iyi oluşlarının çeşitli sosyo-demografik özellikler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Bu bağlamda ergen okul öznel iyi oluşun okula yönelik doyum ve okula yönelik duygu boyutlarının cinsiyete, sınıf düzeyine, okul öncesi eğitim alıp almamaya ve okul türüne göre farklılaşıp farklılaşmadığı ele alınmıştır. Çalışma, yaşları 14 ile 18 (Yaş ort = 16.07, SD = 0.94) arasında değişen 601 ergen üzerinde yürütülmüştür. Ergenlerin 311'i (%52) kız ve 290'ı (%48) erkektir. Veri toplama aracı olarak Ergen Okul Öznel İyi Oluş Ölçeği ve Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde; bağımsız örneklem t testi ve tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Araştırma bulgularında; kız ve erkek ergenlerin hem okula yönelik doyum açısından [$t(601) = 1.10, p > .05$] hem de okula yönelik duygu boyutu açısından [$t(601) = 1.75, p > .05$] anlamlı bir farklılık göstermediği saptanmıştır. Benzer biçimde, okulöncesi eğitim alıp almaları açısından da okula yönelik duygu boyutunda farklılaşmanın yaşanmadığı belirlenmiştir; [$t(601) = 1.57, p > .05$]. Ancak, okula yönelik doyum boyutunda ise okul öncesi eğitim alan ergenlerin lehine anlamlı farklılaşmanın olduğu görülmüştür; [$t(601) = 2.11, p < .05$]. Sınıf düzeyine göre ergenlerin okul öznel iyi oluşları değerlendirildiğinde; okula yönelik boyutta anlamlı farklılaşma görülmemişken [$F(2, 598) = 2.16, p > .05$], okula yönelik doyum boyutunda ise anlamlı farkın olduğu belirlenmiştir [$F(2, 598) = 7.46, p < .05$]. Farklılığın kaynağını saptamak için yürütülen Tukey çoklu karşılaştırma testinde; 9. sınıfta öğrenim gören ergenlerin 10. ve 11. sınıfta öğrenim gören ergenlerden anlamlı biçimde daha yüksek okula yönelik doyum puanlarına sahip oldukları anlaşılmıştır. Son olarak, ergenlerin okul öznel iyi oluşları okul türüne göre değerlendirilmiş; okula yönelik duygu boyutunda anlamlı farklılaşma görülmemişken [$F(7, 585) = 0.46, p > .05$], okula yönelik doyum boyutunda ise anlamlı farkın olduğu saptanmıştır [$F(7, 585) = 5.24, p < .05$]. Bu farklılığın kaynağını saptamak için yürütülen Tukey çoklu karşılaştırma testinde; fen lisesinde öğrenim gören ergenlerin okul öznel iyi oluş düzeylerinin meslek lisesinde öğrenim gören ergenlerin okul öznel iyi oluş düzeylerinden anlamlı biçimde daha düşük olduğu anlaşılmıştır. Bununla birlikte, Anadolu lisesinde öğrenim gören ergenlerin de güzel sanatlar, özel ve meslek liselerinde öğrenim gören ergenlerin okul öznel iyi oluş düzeylerinden anlamlı biçimde daha düşük olduğu saptanmıştır. Sonuç olarak, ergenlerin okul öznel iyi oluşlarından okula yönelik doyum boyutu okulöncesi eğitim alma, sınıf düzeyine ve okul türüne göre anlamlı biçimde farklılaşırken, okula yönelik duygu boyutu ise cinsiyet, okulöncesi eğitim alma, sınıf düzeyine ve okul türüne göre farklılaşmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öznel İyi Oluş, Ergenlik, Demografik Özellikler

DÜNYADA VE TÜRKİYE'DE SAĞLIK TURİZMİ

Buket Yılmaz ve Yrd. Doç. Dr. Zeynep Kaplan
Yüksek Lisans Öğrencisi
İktisat

İnsanlık tarihi boyunca toplumlar gelişmişlik düzeylerini arttırmak için belli girişimlerde bulunmuşlardır. Özellikle son yüzyılda globalleşmenin etkisi ve teknolojinin hızla gelişmesiyle toplumların gelişmişlik düzeyleri artış göstermiş, bireylerin gelir düzeyleri artarak kendilerine daha fazla boş vakit yaratabilmeye başlamışlardır. Oluşan bu boş vaktin kullanılma yöntemlerinden birisi de bireylerin buldukları yani ikamet ettikleri yerlerden ülke sınırları içi ve dışı seyahat etmeleridir. Bu sebeple “turizm” kavramı insanların artan boş vaktini verimli ve kaliteli bir şekilde doldurabilmeleri için oluştuğu ileri sürülmektedir. Çalışmanın ana eksenini oluşturan “sağlık turizmi” kavramı ise bireylerin çeşitli sebeplerle kendi ülkesi dışında farklı bir ülkeden sağlık hizmeti talep etme durumu olarak tanımlanır. Tıpkı bireylerin farklı ülkede tatil yapma talebinde buldukları gibi sağlık hizmeti talebinde bulunmaları da ülkeye döviz kazandıran etmenler arasındadır. Üstelik kişinin sağlık hizmetleri esnasında ülkede konaklaması “turizm” kavramı kapsamına girerken, tatili esnasında yaşadığı rahatsızlıklar da “sağlık turizmi” kapsamında değerlendirilir. Bu sebeple “turizm” ve “sağlık turizmi” kavramlarını birbirinden bağımsız düşünülmemelidir. Kendi içinde sınıflandırmalara ayrılan “sağlık turizmi” kavramı üç alt başlık altında incelenir. Bu başlıklar; medikal turizm, termal turizm ve ileri yaş ve engelli turizmidir. Sağlık turizmi sınıflandırmaları olarak belirtilen bu başlıklardan çalışmada “medikal turizm” bölümüne ağırlık verilmeye çalışılmıştır. Tıbbi tedavi almak için farklı bir ülkeye seyahat eden sağlık turisti “medikal turizm” kapsamında değerlendirilir. Bu çalışmanın amacı medikal turizm kapsamında ülke değiştiren sağlık turistlerinin tedavi aldığı ülkeye ya da kendi ülkesine sağladığı avantajları, dezavantajları, fırsatları ve tehditleri değerlendirmektir. Çalışma üç bölümden oluşmaktadır. Çalışmanın ilk bölümünde turizm ve sağlık turizmi ile ilgili kavramsal çerçeve ele alınmıştır. Bu bölümde ayrıca sağlık turizmi fayda ve maliyetleri belirtilerek, makro-mikro iktisadi özellikleri değerlendirilmeye çalışılacaktır. Çalışmanın ikinci bölümünde ise, sağlık turizminin hem Dünya hem de Avrupa Birliği’nde gelişim süreci incelenecek ve söz konusu sektörde öne çıkan ülkeler ele alınacaktır. Çalışmanın son bölümünde, Türkiye’de özellikle 1980 dönemi ve sonrasında uygulanan neoliberal politikalar ile bu politikaların sağlık alanına yansımaları ve yapılan düzenlemeler incelenmiştir. Kamunun yükünün hafifletilmesi ve kaynakların etkin kullanımının artırılabilmesi için sağlık sektöründe özelleştirme çalışmaları başlatılmış ve sağlık sektörü de özel sektör için yeni fırsatlar yaratmaya başlamıştır. Sağlık turizmi bu fırsatlar arasında değerlendirilir ve Türkiye’de son yıllarda sağlık turizmi alanında hükümet teşvikleri görülmektedir. Özel hastaneler açısından avantaj olarak görülen bu teşvikler sektörün gelişimine katkı sağlayarak yeni yatırım alanları doğurmaktadır. Çalışmada bu yatırım alanları ve sağlık turizmi gelişimi örnek verilerek gösterilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Turizmi, Medikal Turizm, Türkiye

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

**BİLGİ SİSTEMLERİ YOLUYLA SÜREÇ İNOVASYONUNUN
KURUMSAL PERFORMANSA ETKİSİ**

Burak Mutlu ve Yrd. Doç. Dr. Esin Ertemsir
Yüksek Lisans Öğrencisi
İşletme Yönetimi

Günümüzde özellikle rekabetin etkisiyle inovasyona olan ihtiyaç gün geçtikçe artmaktadır. Firmaların bu rekabet ortamında hayatta kalmaları için sadece ürün ve hizmetlerde değil, aynı zamanda hem firma içerisinde hem de değişen müşteri istek ve ihtiyaçlarına göre rakiplerden farklı ve etkin olarak üstün müşteri değeri yaratabilmek amacıyla inovasyon sürecinin etkilerini bilmeleri gerekmektedir.

Yeni veya önemli ölçüde geliştirilmiş üretim yöntemi veya dağıtım sistemi uygulanırken teknik ekipmanda veya yazılımda da süreç inovasyonu yapılabilir. Buradan hareketle bu inovasyonun esası, firmanın ürün ve hizmet üretme ve sunma kabiliyetinin iyileştirilmesi ile ilgilidir.

İleri bilgi teknolojileri, günümüz rekabet ve hız ortamında işletmeler için vazgeçilmez bir güç unsuru olmuştur. Son dönemlerde ortaya çıkan ve yaygın olarak kullanılmaya başlanan ileri bilgi teknolojisi sistemlerinden biri de Kurumsal Kaynak Planlaması (Enterprise Resource Planning-ERP)'dir. ERP; işletmenin stratejik amaç ve hedefleri doğrultusunda müşteri taleplerini en uygun şekilde karşılayabilmek için farklı coğrafi bölgelerde bulunan tedarik, üretim, dağıtım ve mali kaynaklarının en etkin ve verimli bir şekilde planlanması, koordinasyonu ve kontrol edilmesi fonksiyonlarını bulunduran bir yazılım sistemidir. Ayrıca; ERP, bir işletmenin ya da organizasyonun her fonksiyonel alanını kapsayarak geniş çaplı entegrasyon özelliği ile bu alanların en fazla rekabet avantajı elde etmesini sağlayan, tümüyle entegre edilmiş bilgisayar destekli bir iş yönetim sistemidir.

İşletmelerin ERP kullanmalarının temel nedenleri; işletme performansı için en önemli ölçütlerden biri olan verimlilikte artış sağlamak, müşterilere daha kaliteli mal ve hizmet sunmak, maliyetleri en aza indirmek ve işletmenin rekabet gücünü artırmaktır. Bu çalışmada; küresel rekabet ortamında; işletmelerin vazgeçilmez bir unsuru haline gelen ERP sistemlerinin tanımı, kapsamı, kullanım alanları ve özellikle süreç inovasyonundaki önemi üzerinde durulmuştur. Aynı zamanda ERP uygulamaları ve yapılan iyileştirme çalışmalarının işletme performansı üzerindeki etkileri incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: İnovasyon, Bilgi Sistemleri, İşletme Performansı

ENGELLİLİK ARAŞTIRMALARI VE ÇEVİRİ

Burcu Taşkın ve Prof. Dr. Emine Bogenç Demirel

Doktora Öğrencisi

Diller ve Kùltürler Arası Çeviribilim

Engellilik algısı ve engellilerin yaşadıkları sorunlar yüzyıllar içinde büyük değişiklik göstermiştir. Engellilik eski çağlarda “Tanrı’nın gazabı” olarak algılanmış, sonra “bedensel bir sapma veya anomali” şeklinde değerlendirilmiş sonrasında ise “toplumsal bir dışlanma” olarak görülmüştür. Kilisenin etkisi sorgulanmaya başladıkça modern tıp ilerlemiş; sanayileşme ile birlikte ortaya çıkan işgücü gereksinimi engellilerin toplumun sırtındaki bir yük olarak algılanmasına yol açmıştır. Bu da engellilerin tedavi edilerek topluma yararlı hale getirilmesi için girişimleri tetiklemiştir. On dokuzuncu yüzyılda Avrupa’da akıl hastanelerinin ve buralara kapatılan hastaların sayısında büyük artış yaşanmıştır. Engellilerin hak mücadelesine yönelik ilk adımlar ise 1970’lerde Amerika ve İngiltere’de atılmıştır. Engelli aktivist ve akademisyen Vic Finkelstein “bizi engelli yapan toplumdur: engelli bireyler ezilen bir toplumsal gruptur” diyerek engelliliğin biyolojik bir durumdan ibaret olmadığını, sosyolojik nedenlerinin de bulunduğunu gözler önüne sermiştir. Böylece engellilikte geleneksel bireyci tıbbi modelin karşısına bir alternatif olarak sosyal model konmuş; engelli bireylerin yardıma muhtaç veya bireysel trajedi kurbanı kimseler olmadıkları savunulmaya başlanmıştır. Öyle ki fiziksel sakatlığı bulunan bireylerin önüne toplum tarafından konulan engeller kaldırıldığında bu bireyler büyük ölçüde yardıma gereksinim duymadan hayatlarını sürdürebilecektir. Türkiye’de ise engelli hakları mücadelesi henüz yolun başındadır. AB uyum sürecinde engellilere yönelik 2000’lerde başlayan birtakım anayasal ve kanuni düzenlemeler mevcuttur, ancak toplumun engelli bireylere ilişkin algısı gelişmiş ülkelerin hala çok gerisindedir. Bu noktada Engellilik Araştırmaları dünyada ve Türkiye’de bilimsel ve disiplinlerarası bir akademik alan olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışma çevirinin ve Çeviri Sosyolojisinin Engellilik Araştırmaları alanında nasıl kullanılabileceğine dair üç öneri getirmektedir. Öncelikle akademik bir alan olarak Engellilik Araştırmalarında Türkçe terim birliğine ihtiyaç vardır. Türkçede engelli, özürlü, sakat, özel gereksinimli birey gibi kavramlar birbiri yerine kullanılmaktadır. Bilimselliğin gelişmesi için kavram karmaşası çözümlenmelidir. Diğer öneri ise farkındalık yaratmak ve çalışma koşullarını iyileştirmek için engelli çevirmenlerin mesleki alandaki konumlarının incelenmesi ve Bourdieücü bir yaklaşımla nitel bir araştırma ortaya konmasıdır. Üçüncü öneri ise ortopedik engelli bireylere yönelik bir mesleki eğitim olarak çevirmenlik kursu tasarlanabilir ve üniversitenin Engelli Birimi üzerinden faaliyete geçebilir. Bütün bu çalışmalar toplumdaki algıyı olumlu yönde etkileyerek engellerin kaldırılmasına katkıda bulunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Engellilik, Sosyal Model, Çeviri

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

**ULUSAL VE ULUSLARARASI GİYİM MARKALARINI
SATIN ALMA NİYETİ ÜZERİNDE ETNOSENTRİZM,
MATERYALİZM VE DINDARLIĞIN ETKİSİ**

Cemre Kaya ve Prof. Dr. Yonca Deniz Gürol
Yüksek Lisans Öğrencisi
İnovasyon Girişimcilik ve Yönetim

21. yüzyılda gelir düzeyinin artması, teknolojinin gelişmesi ve küreselleşmenin etkisiyle sosyal hayat hızla değişmiş; tüketim odaklı bir yaşam tarzı ortaya çıkmıştır. Bu değişimler her alanda olduğu gibi tüketicilerin alışveriş alışkanlığını da etkilemiştir. Geleneksel anlayışta bir kıyafetin uzun süre giyilebilir olması, fiyatının uygun olması, ihtiyacı karşılayabilmesi gibi temel özellikleri önemliken; küreselleşme, sosyal hayattaki değişimlerin etkisiyle Etnosentrizm (etnik merkezcilik) Materyalizm ve Din kavramları tüketicilerin alışveriş alışkanlığını hızla değiştirmiştir. Etnosentrizm (etnik merkezcilik) eğiliminde olan bireyler kendi ülkesinin ürünlerini diğer ülkelerin ürünlerinden daha üstün görme eğilimindedir. Bu nedenle tüketiciler ülkesine ekonomik destek sağlamak, iş kaybını önlemek için yerli ürünleri tercih etmektedir. Etnosentrizm eğilimindeki tüketiciler, ülkeleriyle siyasi, askeri, sosyo-kültürel alanda anlaşmazlık yaşayan diğer ülkelerin ürünlerini satın alma eğilimi göstermemektedir.

Materyalizm anlayışında ise bireyler ihtiyacı olan ürünleri satın almaktan ziyade statü elde etme, mutlu olmak ya da gösteriş yapmak amacıyla alışveriş yapma eğilimindedir. Materyalist bireylere göre alışveriş yapmak mutluluğu da beraberinde getirir. Bu nedenle kendilerine getiri sağlayacağını düşündükleri ürünleri sürekli satın alma eğilimindedirler.

Din faktörü ise bireylerin yiyecekten kıyafete kadar alışveriş alışkanlıkları üzerinde rol oynayan kültürel bir faktör olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu değişkenlerin etkisiyle kurgulanan araştırmanın amacı İstanbul'daki 18 yaş üzeri tüketicilerin "satın alma niyeti" üzerinde Etnosentrizm, Materyalizm ve Dindarlığın etkisini tespit etmektir. Bu bağlamda Etnosentrizm, Materyalizm ve Dindarlığın satın alma niyeti üzerindeki etkisiyle ilgili temel hipotezler geliştirilmiştir. Etnosentrizm (etnik merkezcilik), Materyalizm ve Dindarlığın satın alma niyeti üzerindeki etkisini araştırmak için Taksim, Beşiktaş ve Ortaköy olmak üzere İstanbul'un belli bölgelerinde 18 yaş üzerindeki 201 tüketiciye anket uygulanmıştır. Ankette yer alan ölçekler "Tüketici Etnosentrik Eğilimi Ölçeği", "Materyal Değerler Ölçeği", Dinsel Fundamentalizm Ölçeği, Kalite Değerlendirmesi ve Satın Alma Niyeti Ölçeğidir. Anketteki sorularla ilişkili olarak materyalizmin "maddiyatın önemi" ve "gösterişten uzak yaşam"; dindarlık değişkeninin ise "kutsal metinlere inanma" ve "Allah inancı" olmak üzere iki boyutu vardır. Örneklem yöntemi olarak istenen sayıdaki katılımcıya daha kolay ulaşma amacıyla tesadüfi örneklem yöntemi seçilmiştir.

Araştırma ulusal ve uluslararası giyim markaları üzerine yapıldığı için Kalite, giyim ürünlerinde olması gereken bir özelliktir. Bu nedenle Kalite Değerlendirmesi kavramı araştırma modelinde moderator (düzenleyici) değişken olarak ele alınmıştır. Yapılan analiz sonucunda etnosentrizmin (etnik merkezcilik) satın alma niyeti üzerinde en etkili değişken olduğu, materyalizmin ise "gösterişten uzak yaşam" alt boyutunun satın alma niyeti üzerinde etkili olduğu ortaya çıkmıştır. Dindarlık ise satın alma niyeti üzerinde etkili değildir.

Anahtar Kelimeler: Satın Alma Niyeti, Marka, Kalite, Etnosentrizm, Materyalizm, Dindarlık

KÜRESEL KENT BAĞLAMINDA LİMAN DÖNÜŞÜMLERİ: GALATAPORT ÖRNEĞİ

Cemre Yaz Demircioğlu ve Prof. Dr. Feride Gönel

Yüksek Lisans Öğrencisi

İktisat

Küreselleşme sürecinin ne zaman başladığı bir tartışma konusu olsa dahi sosyo-ekonomik ve politik etkileri oldukça açıktır. Küreselleşme temelde bir bütünleşme sürecidir ve bu bağlamda dünya üzerindeki sınırları ortadan kaldırma iddiasını taşır. Bu iddia ekonomik olarak sermayenin, emeğin ve faktörlerin dünya üzerinde sınırsızca hareket ediyor olmasında karşılığını bulur. Burada dikkat çekici nokta, küreselleşme ile sermayenin diğer faktörlere göre daha fazla özgürlük alanı elde etmiş olmasıdır. Sermayeye bu özgürlük alanını tanıyan bir diğer süreç ise küreselleşmeden beslenen neoliberal dalgadır. Özünü bireysel özgürlüklerden ve serbest piyasaya olan inançtan alan neoliberalizm, 1980’lerde ekonomik bir ortodoksiye dönüşürken yarattığı dönüşümler sermaye lehine olmuştur.

Anlatılan bu çerçeve içerisinde, kentler toplumların öznel ihtiyaçları dışında, sermayenin ihtiyaçlarına göre düzenlenmiş mekânlar olarak da karşımıza çıkmaktadır. Bu tür kentler hizmet ve finans sektörünün merkezileştiği ve kontrol edildiği mekânlardır. Sassen’in küresel kentler olarak tanımladığı bu kentler temelde finansın, uzmanlaşmış hizmetlerin, uluslararası firmaların ana merkezlerinin yoğunlaştığı, bilginin ve çok kültürlülüğün var olduğu kentlerdir. Yani bir anlamda küreselleşme ve neoliberal pratikler, kentleri sermayenin merkezi yaparak kentlerin sanayi kentlerinden küresel kentlere doğru evrilmesine neden olmuştur. Bu durum kent merkezinde var olan eski sanayi binalarını, üretim tesislerini, depolama ve taşımacılık için merkez olan limanları işlevsizleştirerek kentlerin dışına itmiştir. Kent dışına itilen bu mekânların boşalttığı alanlar ise sermaye için yeni cazibe alanları haline gelmiştir. Bu alanlar, yeni arazi kullanımı ve inşaat stoğu oluşturarak kente sermaye çekecek yeni bölgeler haline gelmiştir.

New York, Londra gibi hem uzun zamandır finansın ve ticaretin merkezi olan hem de küresel kentin iyi birer örneği olan kentler eski sanayi ve üretim alanlarında ve kıyı bölgelerinde farklı dönemlerde önemli dönüşümler yaşamıştır. Örneğin, New York’un kıyı şeridi 1980’lerde yeni ekonomik düzenin konut ve ticari gelişmelerine uygun olarak dönüşüm geçirmiştir. Londra’daki Docklands ise (yük gemisi liman bölgesi) kamu-özel sektör ortaklığı ile Londra’nın ikinci finans merkezinin de içinde yer aldığı bir proje ile dönüştürülmüştür. Bu örnekleri Hamburg, Rotterdam, Barcelona gibi kentlerdeki dönüşümler ile çoğaltmak mümkün.

Bu çalışmanın amacı, yukarıda özetlenen kavramsal anlayış içerisinde, bir küresel kent olarak değerlendirilen İstanbul’da, “Galata Port” olarak adlandırılan Karaköy liman projesinin ekonomik boyutunu farklı açılardan incelemeye çalışmaktır. Bu amaçla, ilk bölümde küreselleşme ve neoliberal politikalar kısaca incelendikten sonra, ikinci bölümde küresel kent nedir sorusu üzerinden liman bölgelerindeki dönüşümlere odaklanılmaktadır. Son bölüm ise örnek olay olan Galataport Projesinin çizilen kavramsal çerçevede araştırılmasını kapsamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Küresel Kent, Neoliberal Politikalar, Liman Politikaları, Galataport

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

II. ABDÜLHAMİD FOTOĞRAF ALBÜMLERİ IŞIĞINDA
YILDIZ SARAYI'NI ANLAMAK

Dilruba Kocaşık ve Doç. Dr. Seza Sinanlar Uslu
Yüksek Lisans Öğrencisi
Sanat ve Tasarım

Yıldız Arşivi'nin kıymetli bir parçası olan Sultan II. Abdülhamid Fotoğraf Albümleri, Sultan'ın bizzat kendi emriyle 33 yıllık saltanatı süresince çekilen, 35.000'in üzerinde fotoğraftan oluşan büyük bir fotoğraf koleksiyonudur. Sultan II. Abdülhamid'in imparatorluğun dört bir yanında yerel fotoğrafçılara çektirdiği fotoğrafları kapsayan bu koleksiyonda elbette imparatorluğun kalbi olan İstanbul'da özellikle de Sultan'ın hususi ikametgâhı ve devleti yönetim merkezi olan Yıldız Sarayı'nın fotoğrafları da yer almaktadır. Fotoğraf koleksiyonu tarandığında, albümlerde mükerrerler ile birlikte 931 adet Yıldız Sarayı ile ilgili fotoğraf olduğu görülmektedir. Bunların 203 adedinin konusunu atlar, 149 adedinin Yıldız Çini Fabrikası'nda üretilmiş olan eserler, diğerlerinin ise Yıldız Sarayı'na ait alanlardaki iç ve dış mekânlar oluşturmaktadır. Sultan'ın tahttan indirilmesinden itibaren önce yağmalanan, sonra da hızla tasfiye edilen Yıldız Sarayı'nın tasfiye süreci günümüzde halen devam etmektedir. Döneminde bir külliye niteliğinde kurgulanmış olan Osmanlı Sarayları'nın son örneği olan Yıldız Sarayı'na ait yapılar günümüzde farklı kurumlar tarafından kullanılmakta ve yönetilmektedir. 500.000 metrekarelik bir alanı kapsayan Yıldız Sarayı ve bahçelerini içeren bu arazide Yıldız Sarayı ana yapı olmak üzere; güvenlik çemberini oluşturan koruyucu unsurları olan kışlaları, karakolları, idari ve hizmet yapıları, müteaddit köşkleri, bahçeleri, has ahırları, dinlenme yapıları, tiyatrosu, hizmet yapıları, yapay gölleri, içinde barındırdığı zengin fauna ve florası ile büyük bir komplekstir. Söz konusu alandaki imar hareketleri, yıkımlar, gerçekleşen yangınlar, yıllar içerisinde verilen tahsisler, geri almalar, farklı kullanımlar, taşınmalar sarayın özgün kimliğini giderek yitirmesine sebep olmaktadır. Kendisinden önceki padişahların bir avlanma ve mesire yeri olarak kullanıp, bir kaç köşk yaptırdıkları Yıldız'ı mamur eden II. Abdülhamid'in sarayını maalesef ki bugün özgün haliyle ve bütüncül olarak anlamak imkânsızdır. Pek çok hatırat da konu olan Sultan II. Abdülhamid Dönemi'nin Yıldız'ını aydınlatacak en önemli verilerden birisi de şüphesiz ki arşiv fotoğraflarıdır. Tezimizin de konusu olan "19. yüzyıl Osmanlı Dönemi II. Abdülhamid Albümleri'ndeki Yıldız Sarayı Fotoğrafları" Sultan II. Abdülhamid Dönemi ile ilgili yazılmış olan hatırat eserlerindeki bilgiler ve bu konuda yapılmış sanat tarihi araştırmaları ile birleşince daha da anlam kazanmaktadır. Bildirimizde ise tez içeriğimizin bir parçası olan II. Abdülhamid Fotoğraf Albümleri Işığında Yıldız Sarayı'nın Anlaşılması konu edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Yıldız Sarayı, II. Abdülhamid Fotoğraf Arşivi, 19. yüzyıl Osmanlı Dönemi

KENTSEL HAREKETLER BAĞLAMINDA, HAREKETSİZ “FİKİRTEPE” ÖRNEĞİ

Dilvin Özen ve Prof. Dr. Ester Ruben
Yüksek Lisans Öğrencisi
Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler

Fiziksel mekanların oluşumu ve bu oluşumun tarihsel, siyasal, sosyal, ekonomik dinamiklerle şekillenerek günümüze kadar gelmesi, zihinsel olarak da çeşitli dinamikleri tetikler ve de oluşturur. Bu dönüşüm ve değişimlerin mekansal haline, sonuçlarına paralel olarak toplumsal dönüşümü de ve sonuçları da eklenir. Kentsel mekanı, dolayısıyla toplumu dönüştüren meşru dilin/söylemin de bu süreçte etkisi oldukça büyüktür. Fikirtepe’deki pilot kentsel dönüşüm projesinden hareketle çalışmada tartışılan konular başta mekan, mekana göre hareketlenen/konumlanan toplum ve bu mekan üzerinden kurulan –hem dönüşümden öncesi hem de dönüşümden sonrası için- egemen dildir/ söylemlerdir. Fikirtepe, İstanbul Anadolu Yakası, Kadıköy ilçesinin şimdilerde “değer” kazanan ve yeniden üretilme sürecine giren kentsel alanıdır. Çevresi Mandıra Caddesi ve D100 karayolu tarafından çevrilidir. Yükseltisi ve konumu bakımından Kadıköy ilinin tepesidir. Osmanlı Devleti döneminde, başkentin tarla ve bostan alanlarından olan Fikirtepe, Cumhuriyet Dönemi’nde ise göç ile birlikte yaşam alanlarının yavaş yavaş oluştuğu ve kente eklenmeye başlayan bir mahalle alanıdır. 1950’lili yıllara gelindiğinde, İstanbul kenti göçün en yaygın olduğu dönemlerdir ve yine Fikirtepe rağbet görmektedir. Bu rağbet, bölgedeki konut hareketliliği ve çalışma alanlarının oluşumu ile paraleldir. 2000’li yıllara gelindiğinde, İstanbul kentinin hacmi ile neredeyse “kentnin kalbi”ne denk düşen bir hale gelmektedir. Fikirtepe, “değer” kazanmaya başladıkça, spekülasyonlar artmaktadır. Bu spekülasyonlar sonucu, Fikirtepe 2010 yılında resmi olarak “kentsel dönüşüm için Pilot Bölge” seçildi. 2010 yılından günümüze kadar olan sürede Fikirtepe, inşaat firmalarının çeşitli çalışmalarının sergilendiği bir alan haline gelmektedir. Fikirtepe alanı plansal olarak adalara bölünmektedir, her bir adanın ayrı ayrı “talipleri” vardır. Fikirtepe’deki kentsel dönüşüm her türlü “engel” ve “aksiliklere” rağmen “tıkanca”da, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’nın devreye girmesiyle bu “tıkanıklar” çözülmeye başlamaktadır. Egemen dilin oluşturduğu ve dönüştürdüğü kentteki alanlar olumlu ya da olumsuz olarak simgeleşmektedir. Artık kent, simgeleriyle konuşulmaya başlamaktadır. Simgenin söylemi, kenti kent yapan başka bir değer katan bir eleman oluyor. Yeni simgelerle kentsel mekanın yeniden üretilmesi, toplum ve kent arasında farklı yorumlamalara yol açmaktadır. Bu söylemlerin topluma doğrudan yansıtılan araçlarından biri de “reklam”dır. Bölgedeki inşaat firmaları projeleri için birbirleriyle yarışan reklamlar yapmaktadır. Bu reklamlardan sonuncusu Nuhoglu firmasının “Yenitepe Projesi”nin reklamıdır [“Burası Fikirtepe. Yenitepe de, Fikirtepe’nin en eşsiz projesi”]. Reklamda, bölgenin nasıl adlandırıldığı, projenin bölgedeki stratejik konumu ve bölgedeki kamusal yatırımların ne türlü olduğuna dair birçok ipucu bulunmaktadır. Kente göre konumlanmak ve ona göre moderniteyi açıklamak, gecekonduyu geleneksel yapıların işlediği alanlar gibi göstermek rahatsız edici bir anlayıştır. Kent, kendi kendini üretiyor ve metaya dönüşüyor. Kent algısının değişmesi ve kentlilerin de bu algıda bu “piyasa”da yer almasını Fikirtepe örneği üzerinden anlatmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kentsel Mekan, Mekanın Yeniden Üretilmesi, Simgenin Söylemi

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

**CİNSİYET GEÇİŞ SÜRECİNİN BAŞKA BOYUTU:
TRANS KİMLİKLERİN STİGMATİZASYONU**

Döndü H. Çelebi ve Yrd. Doç. Dr. Onur Güneş Ayas
Yüksek Lisans Öğrencisi
Sosyoloji

Toplumda ikili cinsiyet sistemi (binary gender) üzerinden inşa edilen hakim söylem, çeşitli kurumlar ve sosyal düzene dair her türlü oluşum, cinsiyet geçiş sürecinin herhangi bir noktasında bulunan trans bir birey için ciddi sorunlar teşkil etmektedir. Bu çalışmada özellikle trans erkeklerin (female-to-male trans) cinsiyet geçiş süreçlerine başlamadan evvel kendileri ve aileleri başta olmak üzere sosyal çevrelerine açılma süreçleri ve bunları müteakiben hukukî, tıbbî süreç ile birlikte bu sürece dair mitler ve efsanelerin gerçekte ne ve nasıl olduğunun kısaca aktarılması planlanmaktadır.

Cinsiyet ameliyatlarının son yıllarda sıkça duyulması, medyada süregelen transfobik söylem; toplum içerisinde yayılan kulaktan dolma bilgiler ile beraberinde trans kimliklere yönelik nefreti körüklemiştir. En temel haklardan biri olarak kabul edilen sağlık hakkına erişimde bile trans bireyler ruh sağlığı çalışanları tarafından nefret söylemine, aşağılanmaya maruz kalabilmekte ve ayrımcılığa uğrayabilmektedirler. Eğitim hakkından barınma hakkına kadar temel pek çok hak erişiminde sorun yaşayan trans bireylerin yaşadıkları bu kişileri bunalıma sürüklemektedir. Medikal tedavileri süresince 'görüntüsü ile kimliği uyuşmayan' aşamaya geldiklerinde adeta bir kuşatma altına alınan trans bireylerin hayatlarında karşılaştıkları pek çok soruna, bir de yanlış bilinenlerin eklenmesi durumunda ne kadar çok zorlukla karşılaştıklarının tahmini zor değildir. Toplumumuzda kimlikteki cinsiyet hanelerinin yalnızca biyolojik cinsiyet (sex) üzerinden tanınması ve sadece iki renk ile sınırlı olması durumu, trans bireylerin toplumdaki varoluşlarının yok sayılmasını ve beraberinde ayrımcılığı, nefret söylemini, psikolojik şiddeti ve zaman zaman fiziksel şiddeti de getirmektedir.

'Normal' bir insanın ekonomik kaygısına ek olarak, nüfus cüzdanı ile görüntüsü çoğu kez uyuşmayan ve toplumda zaman zaman 'arafta kalmış' olarak tanımlanabilen trans bireylerin sosyal hayatlarında karşılaştıkları çıkan soru(n)ların ele alındığı bu çalışmada; cinsiyet kimliği, trans erkek kavramlarından bahsedildikten sonra trans bireylere yönelik stigmatizasyonlara değinilmesi planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Damgalama, Trans Erkek, Cinsiyet Geçiş Süreci

OKUMA EĞİTİMİNDE TEKNOLOJİ KULLANIMINA YÖNELİK NİTEL BİR ARAŞTIRMA

Durmuş Barış Kır ve Doç. Dr. Ali Fuat Arıcı
Yüksek Lisans Öğrencisi
Türkçe Eğitimi

Okuma, basılı veya yazılı bir iletiden anlam çıkarmadır (Day ve Bamford, 1998: 11). Okuma, dinleme ile beraber anlama becerisini oluşturmaktadır. Anlamanın temeli olan ve anne karnında edinilmeye başlanılan bir beceri olan dinlemenin aksine okuma, sonradan kazanılan bir beceridir. Okuma becerisi de diğer beceriler gibi geliştirilebilen bir beceridir. Okuma beceresinin gelişimi, çocuğun okuma alışkanlığı kazanmış olmasına bağlıdır. Çocuğun okuma alışkanlığı kazanması da, okumayı sevmesine bağlıdır. Çocuk ne kadar kitapla bir araya gelir ve ne kadar zaman geçirirse okumayı sevmesi de o kadar kolay ve doğal olmaktadır. Çocuğa okuma alışkanlığı kazandırmada en önemli görev aileye düşmektedir. Ailedeki bireyler kitap okuyor ve evde kitaplar hakkında konuşuyorlarsa, çocukları da okumayı sevmekte ve okuma alışkanlığı kazanmaları kolaylaşmaktadır. Aileden sonra ise görev öğretmenlere düşmektedir. Öğretmenlerin, öğrencileri okumaya karşı güdülemesi ve motive etmesi gerekmektedir. Bunu yaparken öğrencileri sıkmamalı, zorlamamalı, fazla serbest de bırakmamalı; ama yol göstermeli, öğrencileri de derse katmalı, gerektiğinde materyaller kullanarak dersi ve okumayı zenginleştirmeli, öğrencilere mutlaka dönütler vermelidir. Okuma konusunda, şüphesiz en önemli ve bir o kadar da göz ardı edilen konuların başında da teknolojiden yararlanma konusu gelmektedir. Günümüz, artık bilim ve teknoloji çağı olarak adlandırılmaktadır. Çocuklar daha okul çağına gelmeden teknoloji ile tanışmakta ve haşır neşir olmaktadır. Okula başladıkları zaman ise hayal ettikleri ortamı (teknolojik ortam) bulamayınca da okuldan soğumakta ve okula gitmek istememektedirler. Derslerin klasik biçimde anlatılmasından ve ödevlerin sadece çalışma kitabından vs. sınırlı olmasından dolayı öğrenciler bunlarla uğraşmak yerine kendilerine daha cazip gelen sanal aleme yönelmektedirler. Türkçe derslerinde okuma çalışmaları yapılırken de durum böyledir. Öğretmenin sadece metni okuyup veya okutup ardından soruları çözdürmesi öğrencilere cazip gelmemektedir. Bunun aksine etkinlikler yapılırken ve ders işlenirken akıllı tahtanın kullanılması, projektörden, bilgisayardan, tableten, görsel ve işitsel materyallerden yararlanılması hem öğrencileri daha çok derse çekmekte hem de dersten keyif alarak öğrenmelerini sağlamaktadır. Bu yüzden öğretmenlerin okuma dersleri ve etkinliklerinde teknolojiden en üst düzeyde ve bilinçli olarak yararlanması, öğrencileri derse ve okumaya çekmede birer araç işlevi görecektir. Bu nedenlerden dolayı okuma eğitiminde teknoloji kullanımının önemini ortaya koymak gerekmektedir. Bu araştırmada öğretmenlerin, Türkçe derslerinde okuma ders ve etkinlikleri yapılırken teknolojik araç ve gereçlerden yararlanma durumları ve hangi amaçlarla, nasıl yararlandıkları tespit edilmeye çalışılmıştır. Araştırmada nitel

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu 22 Aralık 2016

araştırma yöntemlerinden biri olan odak grup görüşmesi yöntemi uygulanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, İstanbul'un çeşitli semtlerinde MEB'e bağlı okullarda öğretmenlik yapan 10 Türkçe öğretmeni oluşturmuştur. Veriler, öğretmenlerden yapılandırılmış görüşme yoluyla elde edilmiştir. Görüşmede öğretmenlere sırayla, okuma eğitiminde teknoloji kullanımına yönelik önceden hazırlanan 10 soru yöneltilmiştir ve bu soruların dışına çıkılmamıştır. Her bir sorudan sonra diğer öğretmenler de soru hakkındaki görüş ve düşüncelerini ifade etmişlerdir ve böylece veriler elde edilmiştir. Elde edilen verilerin yorumlanmasında ise betimsel analiz tekniğinden yararlanılmıştır. Araştırma sonunda elde edilen bulgulara göre; öğretmenlerin okumanın takibini yapmada, öğrencilerin ilgisini çekmede, aynı anda okumayı gerçekleştirmede, anlamayı kolaylaştırmada, dikkat dağınıklıklarını önlemede, güdülemeyi sağlamada, sınıfın etkileşim halinde olmasında, öğrencilerin fiziksel ve zihinsel gelişimine katkı sağlamada, konuyu kavratmada teknolojik araç ve gereçlerden yararlandığı ve bunu akıllı tahtalarla, görsel ve işitsel materyallerle, e-kitaplarla, sunularla, çeşitli oyun ve yarışmalarla destekledikleri sonucuna ulaşılmıştır. Bulgular daha sonra, okuma eğitiminde teknoloji kullanımına yönelik farklı düzeylerde yapılan benzer araştırmaların ortaya koyduğu sonuçlarla karşılaştırılmıştır ve son olarak öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Okuma, Okuma Becerisi, Okuma Eğitimi, Teknoloji, Okuma Eğitiminde Teknoloji

YABANCILARA TÜRKÇE ÖĞRETİMİNDE DİNLEME BECERİSİNİ GELİŞTİREBİLECEK ETKİNLİK ÖNERİLERİ: A1, A2; B1, B2 DÜZEYLERİ

Eda Tekin ve Doç. Dr. Bayram Baş
Yüksek Lisans Öğrencisi
Sosyal Bilimler ve Türkçe Eğitimi

Yabancı dil öğreniminde her becerinin ayrı bir önemi vardır. Bir beceri diğerinden daha önemlidir gibi bir düşünce olamaz; ama ana dilini edinirken veya öğrenirken olduğu gibi, dili kazandıran ilk beceri dinleme becerisidir. Sağlıklı işitme organlarına sahip insanlar dinleyerek konuşma becerisini kazanırlar. Dinleme bir sözlü iletişim becerisidir ve bir dili konuşabilmede ön koşuldur. Yabancı dil öğrenmek, uzun ve yorucu bir süreçtir. Yabancı dil öğrenenler dili öğrenirken çeşitli kurallarla, anlamlandıramadıkları yapılarla, telaffuzda zorlandıkları durumlarla, kendilerini düşündükleri gibi ifade edememenin verdiği huzursuzluklarla karşı karşıya kalırlar. Bir çocuk ana dilini edinirken böyle bir huzursuzluk yaşamaz; çünkü dili kurallarla edinmez. Sadece dinleyerek konuşmayı edinir ve iletişimini gerçekleştirir. Dili yaparak ve yaşayarak edinir. Yabancı dil öğrenenler için de öncelikle dinleme becerisi geliştirilmelidir ki insanlar o dilde sözlü olarak iletişime geçebilsinler. Dinleme becerisi işitmeden dolayı çoğu zaman kendi kendine gelişen bir beceri olarak değerlendirilmiştir; ama işitme farkında olmadan gerçekleşen; dinleme ise farkındalık gerektiren bir süreçtir. İnsanlar dil gibi karmaşık bir yapının her şeyini farkında olmadan sadece işitme ile öğrenemezler. Yabancı dil öğrenenlere sadece konuşmak, onlara sesli bir şeyler okumak, açmak, dinletmek de sıkıcılığa sebep olabilir ve bir dilde sözlü olarak iletişime geçmenin ilk basamağı dinleme becerisinden onları soğutabilir. Bu durumda, dinleme becerisini geliştirebilecek etkinliklerden faydalanmak ve etkinlik geliştirmek eğitim ortamını ve dil öğrenmeyi daha eğlenceli ve ilgi çekici hale getirir. Sürekli oturarak bir şeyler dinlemek yerine etkinlikler sayesinde öğrenmeye katılım, kalıcılığı ve ilgiyi artırır. Bu araştırmada, nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi tekniği kullanılmıştır. Yabancılara Türkçe öğretiminde dinleme becerisini geliştirebilecek etkinlikler, yerli ve yabancı kaynaklardan A1, A2; B1, B2 düzeylerine uyarlanmıştır. Bu uyarlama, Avrupa Dilleri Ortak Çerçeve Programı'na göre yapılmıştır. Araştırmanın amacı, yabancılara Türkçe öğretiminde A1, A2; B1, B2 düzeylerine uygun dinleme becerisini geliştirebilecek etkinlikleri tespit etmek ve bu bağlamda alanda bu etkinliklerin önemini farkında olunmasını sağlamak, bu etkinliklerin uygulanmasına rehberlik etmektir.

Anahtar Kelimeler: Yabancılara Türkçe Öğretimi, Dinleme, Etkinlik

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

**MEB GÜZEL SANATLAR LİSELERİ GİTAR DERSİ
ÖĞRETİM PROGRAMLARININ KARŞILAŞTIRMALI
ANALİZİ (2009-2016)**

Efgan Rende ve Prof. Dr. Turan Sağer
Doktora Öğrencisi
Müzik ve Sahne Sanatları

Türkiye’de uygulanan çalgı eğitiminin amatör (özengen) ve profesyonel (mesleki) olarak genel anlamda ikiye ayrıldığı söylenebilir. Mesleki eğitim veren kurumlar arasında ise, bir orta öğretim kurumu olarak Güzel Sanatlar Liseleri, lisans düzeyine öğrenci yetiştirmek anlamında büyük bir öneme sahiptir. Güzel Sanatlar Liselerinde, mesleki müzik eğitiminin önemli bir boyutunu çalgı eğitimi oluşturmaktadır. Yaylı çalgı ailesi, flüt, piyano, bağlama, ud gibi çalgıların eğitiminin yanında, çalgı müziği literatüründe özgün bir yere sahip gitar eğitimi de ilgili kurumların öne çıkan alanlarından biridir. Güzel Sanatlar Liselerinde, çalgı eğitimi kapsamında Gitar Öğretim Programları sırasıyla 1996, 2009 ve 2016 yıllarında MEB Talim Terbiye Kurulu tarafından ele alınarak adı geçen yıllarda yeniden hazırlanmıştır.

Bu araştırmanın amacı 2009 ve 2016 Gitar Öğretim Programlarının karşılaştırmalı bir incelemesidir. Her iki program biçim ve içerik açısından karşılaştırılmış; benzerlikleri ve farkları ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır. Biçim açısından karşılaştırılmasında programların eğitim yaklaşımları, ölçme değerlendirme yaklaşımları ve toplam ders saatleri ele alınmıştır. Programların içerik açısından karşılaştırılmasında ise üniteler, konu başlıkları, hedef kazanımlar değerlendirilmiştir. Araştırma bu özellikleriyle bir program karşılaştırma çalışması olup, betimsel niteliktedir.

Her iki programın da “Yapılandırmacı Eğitim Yaklaşımı” ile hazırlandığı; gitar çalımı ile ilgili konuların temelden alınarak, önce sağ el, sonra sol el, daha sonra iki elin de koordinasyonu ile ilgili konularla devam ettiği gözlenmiştir. 2016 öğretim programında derslerin 36 saat daha az olduğu saptanmakla birlikte, buna karşılık hedef kazanımların ders saatlerine oranla iki programda da dengeli bir dağılım sağladığı dikkat çekmiştir. Ayrıca, her iki programda da Türk Müziği makamları işlenmiş; ancak bu makamların içerdiği mikrotonal (koma) seslerin gitarda kullanılan tampere (eşit aralıklı) seslerle seslendirilmesi istenmiştir. Bu makamların otantik olarak duyumunun sağlanması için mikrotonal gitardan bahsedilmesi ve söz konusu sesleri standart bir klasik gitarda elde etmek için ek perdelerin gitar üzerinde basitçe nasıl yerleştirilmesi gerektiği hakkında bilgi verilmesi önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Güzel Sanatlar Lisesi, Öğretim Programları, Gitar Öğretim Programı

SPIRİTÜEL LİDERLİK NEDİR ?

Elif Narcıkara ve Prof. Dr. Cemal Zehir

Doktora Öğrencisi

İşletme Yönetimi

Spiritüelite, birbirinden bağımsız ve ayrı ayrı gözlemlenebilen özellikler bütünü olmaktan ziyade birbirini tamamlayan bütüncül bir hayat felsefesini simgeler (Smith & Rayment, 2006). Konz ve Ryan (1999)'a göre bir organizasyonun spiritüelliği onun kültüründen kaynaklanır ve bu kültür de büyük ölçüde kendi liderinin özellikleri ve davranışlarından beslenir. Klasik liderlik teorilerinden farklı olarak spiritüel liderlik teorisi, örgüt ortamında bireyleri kişiliklerinin ruhsal boyutu ile ele almayı içermektedir (Fairholm, 1997). Spiritüel liderlik alanında en çok kabul gören model Fry 'ın (2003) spiritüel liderlik modelidir. Fry (2003)'a göre ruhsal liderlik; liderin ve takipçilerinin gönüllü olarak paylaştığı bir vizyon yaratmak, böylece hayatın bir anlamı ve amacı olduğunu hissetmek ve hissettirmek amacına hizmet ederken liderin ve takipçilerinin; ait olma, anlaşılma, kabul görme, beğenilme ihtiyaçlarına cevap olacak, fedakârlığa dayalı sosyal/kurumsal bir kültür oluşturur. Fry (2003) spiritüel liderlik teorisini kurgularken House ve Mitchell'in (1974) yol-amaç teorisinden de esinlenmiştir, bu teoriye göre başarı odaklı liderlerin yönlendirici ve destekleyici davranışları, çaba ödül ve performans ödül bağlantısını belirginleştirir ve vizyon belirleme ihtiyacının önemini açığa çıkarır. Fry'ın (2003) içsel motivasyona da büyük önem vermiş ve içsel motivasyonun çalışmada özerklik ve yeterlilik hislerini arttırıp, çalışanın işine ilgi duymasına ve ona anlam ve önem atfetmesine vesile olacağını savunmuştur. Fry'a (2003) göre içsel motivasyonu sağlamanın en önemli yöntemlerinden biri hedeflerin netleştirilmesidir. Liderler çalışanların kendilerine içsel olarak değer ve önem vermelerini gerektiren bir vizyon oluştururlar ve bu gereksinim dışsal bir davranış olmaktan ziyade, çalışanlara görevlerinin özel ve anlamlı olduğunu hissettiren içsel bir ihtiyaçtır. Lider vizyonun ulaşılabilir olduğuna dair inancını çalışanlara da aşılır, organizasyonda bireylerin birbirlerine ilgi göstermelerini sağlayacak değerleri yayar, saygılı ve ilgili davranışları ödüllendirir, organizasyonun üyelerinin anlaşılması ve takdir edilmesi için gerekli alt yapıyı sağlar, aidiyet duygusunu pekiştirir. Net ve teşvik edici bir vizyon çalışanların işlerine pozitif manada anlam yüklemelerine sebep olur ve farklılık yaratmak, vizyona katkıda bulunmak için teşvik eder, işlerine hevesle sarılmalarına vesile olur.

Anahtar Kelimeler: Spiritüel Liderlik, Pozitif Psikoloji, Performans

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

**SON DÖNEM TÜRK DÜŞÜNÜRLERİNDEN NEVZAT
KÖSOĞLU'NUN MİLLİYETÇİLİK ANLAYIŞI**

Elif Tuğçe Özyalçın ve Doç. Dr. Ercan Karakoç
Yüksek Lisans Öğrencisi
Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi

Cumhuriyetin yeni yeni filizlendiği bir zamanda dünyaya gelen Nevzat Kösoğlu, Türk milliyetçi camiasında fikirleriyle ön plana çıkan önemli aydınlardan birisidir. Hukuk Fakültesi mezunu olan Kösoğlu, bir dönem Gazetecilik Enstitüsü'ne de devam etmiş, ancak eğitimini yarıda bırakmıştır. Üniversite eğitimini tamamladıktan sonra kariyerine gazetecilikle başlayan Nevzat Kösoğlu, daha sonra avukatlık yapmış bilahare siyasete girmiştir. 1980 Askeri Darbesi'nden sonra bir dönem tutuklu kalan Kösoğlu, beraatinden sonra kendisini tamamen yazılarına adanmıştır. Aynı zamanda bu dönemde Türk milliyetçilerine görüşleri, fikirleri, yazıları ve konferansları yoluyla yön vermiştir.

Milliyetçiliği milletten yana olmak olarak gören Nevzat Kösoğlu, milleti aynı dili konuşan, aynı dine inanan, aynı bayrağın altında yaşayan, aynı geleceği paylaşma arzusunda olan insan topluluğu olarak görmüş ve milletleri ırk açısından değil, kültür açısından değerlendirmiştir. Bu fikriyle Ziya Gökalp'in "millet aynı kültürü paylaşan içtimâî topluluktur" tanımını en uygun tarif olarak kabul etmiştir. Nevzat Kösoğlu, kültür temelli bir tanım yaptığından, millet ve milliyetçilik konularında bütün toplumları kapsayacak genellemelerde bulunmamış, milletin 19. Yüzyılda ortaya çıkan bir olgu olduğuna dair düşünceye de katılmamıştır. Millet denilen toplumsal birim, varlığının her döneminde milli bir kimliğe sahiptir. Bu bağlamda milliyetçilik, milli kimlik duyarlılığı, maddesi ve üslûbuyla bu kimliği koruma ve yüceltme gayesidir. Nevzat Kösoğlu'na göre milliyetçilik sistemleştirilmesi mümkün olmayan doğal bir hissiyat, bir hayat tarzı bir kültürel duruştur.

Kültür, tarih, medeniyet, batılılaşma, hukuk, milliyetçilik ve daha birçok alanda çalışmalar yapıp, Türk kültür tarihinde önemli bir yere sahip olan Kösoğlu, 10 Ekim 2013 tarihinde hayata gözlerini yummuştur.

Bu tebliğde Nevzat Kösoğlu'nun milliyetçilik hakkındaki düşüncelerine değinilecektir.

Anahtar Kelimeler: Nevzat Kösoğlu, Milliyetçilik, Türk Milliyetçiliği

KENTSEL DÖNÜŞÜMÜN BİREYLERİN GÜNDELİK HAYAT PRATİKLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: ESENLER TURGUT REİS MAHALLESİ ÖRNEĞİ

Esra Aslan ve Yrd. Doç. Dr. Şerif Esendemir
Yüksek Lisans Öğrencisi
Sosyoloji

1950’li yıllar ile başlayan sosyo-ekonomik gelişmeler kentleşme hızını ve kentsel nüfusu artırmış, alt yapısı nüfus yoğunluğunu kaldıramayan kentlerin çeperi gecekondu yapıları ile dolmuş, kentin dokusunu bozmaya ve kentte birtakım sorunların meydana gelmesine sebep olmuştur. Bu yapıların doğal afet olaylarına karşı önlem alınması, yaşanabilir mekânların yeniden üretilmesi ve yaşam kalitesinin artırılması açısından “kentsel dönüşüm” projesi tüm dünyaya yayılarak bir akıma dönüşmüştür. Türkiye’de de kentsel dönüşüm uygulanır hale gelmiş ve aktif olarak fiziksel, sosyal ve ekonomik boyutları ile tartışma konusu oluşturmıştır. Depreme dayanıksız, plansız, düzensiz, dışı boyasız, sıvasız, gelişi güzel yapılan bu eski evler kente çirkin görüntü vermesi ve doğal afet riski oluşturmasından ötürü söz konusu evlerin yerine Esenler Turgut Reis Mahallesi’nde 280 hanelik kentsel dönüşüm siteleri yapılarak yerinde bir dönüşüm gerçekleştirilmiştir. Gecekondu ve az katlı apartman yapısından yüksek katlı sitelere geçiş sürecinde, kentsel dönüşüm sitelerindeki ev halkının -özellikle evde diğer aile fertlerine göre daha fazla zaman geçiren ev hanımlarının- gündelik yaşamlarındaki tutum ve davranışlarında birtakım değişimler meydana gelmiştir. Gündelik hayat pratiğinde yaşanan bu değişimin daha iyi anlaşılması, alandaki özne-nesne ilişkisi ve mücadelenin çözümlenmesi araştırmanın temel amacıdır. Kuramsal çerçevemiz olan Bourdieu’nun “toplumsal eylem” teorisinden hareketle Turgut Reis Mahallesi’ndeki kentsel dönüşüm sitesi bir alan olarak kabul edilirse, bu site yapısının nasıl özelliklere sahip olduğu, alanın sınırları ve eyleyicilerin bu alanda nasıl hareket etmeleri istendiği, var olan mücadeleler, alandaki iktidarların kimler olduğu ve bu doğrultuda iktidar sahiplerinin söylemleri ile alanı nasıl korudukları bireylerin pratikleri incelenerek anlaşılacaktır.

Toplumsal bir olgunun anlaşılması sadece yapıların incelenmesi ile değil, aynı zamanda öznenin bilinçli veya bilinçsiz almış olduğu aksiyonların anlaşılması ile gerçekleşmektedir. Bu sebeple hem alanın etkisi altında kalan hem de alanı dönüştüren birey, alandaki yatkinlikleri, tutum ve davranışları ile alana dair bilgi sunmada kolaylık sağlamaktadır. Bourdieu’nun özne-nesne arasında kurduğu köprü, çalışmamızda birey ile alan arasındaki bağı oluşturarak alandaki toplumsal gerçekliği sunacaktır. Böylelikle teorik ve ampirik araştırmayı kapsayan araştırmamız, bireyin gündelik hayat pratiklerindeki değişimi anlayıp mekânı anlamlandırmamız ve kentsel dönüşüm sitesinde yaşanan zorlukları, kolaylıkları ortaya çıkarmamız açısından kentsel dönüşüm literatürüne katkı sağlayacağı öngörülmektedir.

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu 22 Aralık 2016

Araştırmamızda mikro ölçek kullanılarak 10 derinlemesine görüşme yapılmıştır. Her biri kırkar daireden oluşan on katlı yedi bloktan seçilen görüşmecilerin farklı bloklarda yer almasına özen gösterilmiştir. Araştırmada kartopu metodu uygulanmış olup ikisi emekli, ikisi öğretmen ve diğerleri ev hanımı olmak üzere 25 ila 60 yaşları arasındaki görüşmecilere ulaşılmıştır.

Çalışmamızda gecekondulu ve apartman yaşamındaki sıcak, samimi, daha paylaşımcı ve sosyal ilişkilerin kuvvetli olduğu ortamdaki, “modern yaşam”ın sunduğu bireysel, mesafeli, sosyal bağların zayıfladığı site yaşamına geçişin olduğu sonucuna ulaştık. Mahalle kültürüne sahip bireyler sitedeki kurallara uyum sağlama konusunda sorunlar yaşamakta ve alanda gündelik hayat pratiklerinde birtakım mücadele ile karşılaşmaktadır. Eski mahalle yaşamının getirmiş olduğu habitus ilk zamanlar sitelerde devam ettirilmiş ve alandaki iktidarlar ciddi tepkiler göstermiştir. Dört senesini dolduran sitede hâlâ alandaki kurallara, tutum ve davranışlara uyum sağlayamayan kişiler olmasına rağmen, alanın gerekliliklerini yerine getirmeye çalışan bireyler “site yaşam” alanına girmek için site kültürünü edinme eğilimi göstermektedirler. “Sitede nasıl yaşanır?” sorusu alanın temel sorusunu oluşturmasının yanı sıra alana hâkim güçlerin en önemli kozunu oluşturmaktadır. Bu doğrultuda alandaki oyunun temel kuralı “site yaşam tarzı”na uyulmasıdır. Mahalle kültürüne sahip olup sitedeki yaşam tarzı kurallarına uymayanlar, alandaki sermayesi ve habitusu güçlü hâkim gruplar tarafından söylem ve tavırları ile siteye yakışır olmadıkları vurgulanarak alandan dışlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kentsel Dönüşüm, Gündelik Hayat Pratikleri, Habitus

ÖRGÜTSEL ADALET ALGISININ İŞE TUTKUNLUK ÜZERİNDEKİ ETKİSİNDE SINİZMİN ARACI ROLÜ: HİZMET SEKTÖRÜNDE BİR ARAŞTIRMA

Esra Karabulut ve Doç. Dr. Turhan Erkmen

Yüksek Lisans Öğrencisi
İnsan Kaynakları Yönetimi

Örgütsel adalet alanındaki çalışmalar kişilerin iş ortamındaki adaleti ne şekilde algıladıkları ve bu algının tutum ve davranışlarını ne şekilde etkilediğine yöneliktir. Greenberg (1996) örgütsel adaleti, bireyin örgütündeki uygulamalarla ilgili adalet algısı, olarak tanımlamıştır (Özdevecioğlu, 2003,77). Çalışanların işyerinde uzun zaman geçirmesi ve sürekli adalet konusunun gündemlerinde olması sebebiyle insanlar bu konuda oldukça hassastırlar. İşyerinde kendilerine adaletli davranıldığını düşünen bireyler bu duruma karşı olumlu tutum sergilemektedirler. Bu tür olumlu tutumların işe tutkunluk, örgüte bağlılık, örgüte güven gibi örgütsel çıktı ve değişkenlerle ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Bu değişkenlerden biri olan işe tutkunluk, kişinin işine bağlılığının ilerisine geçerek, işine kendisini tüm benliğiyle vermesi olarak ifade edilmektedir (Esen,2011,381). Öte yandan Dean vd.(1998) göre örgütsel sinizm, kişinin çalıştığı örgüte karşı, örgütün bütünlük içerisinde olmadığını inancı, örgüte dair negatif duygularının, bu inanç ve duygularla birlikte kişinin örgüte karşı aşağılayıcı ve eleştirel davranış eğilimlerinin yer aldığı olumsuz tutumdur (Yıldız,2013,856-857). Örgütsel adalet ile tutkunluk arasındaki ilişkiye dair böyle bir çalışmaya çok sık olarak rastlanmamıştır. Araştırmamızda çalışanların örgütsel adalet algıları olumlu yönde arttıkça, işe tutkunluklarının da artması beklenmektedir. Örgütsel adalet ile sinizm arasındaki ilişkiyi açıklayan çalışmalar literatürde yer almaktadır. Yapılan araştırmalara göre, örgütsel adalet algıları ile örgütsel sinizm arasında ters yönlü bir ilişki olduğu, bu duruma göre çalışanların örgütsel adaletle ilişkin algıları azaldıkça, örgütlerine yönelik sinik tutum sergileme düzeylerinin arttığı ortaya çıkmıştır (Efeoğlu ve İplik, 2011,343, Kutanis ve Çetinel,2010,186). Bu düşüncelerden hareketle örgütsel adalet algısının işe tutkunluk üzerindeki etkisinde sinizmin aracı rolünü incelemek üzere hizmet sektöründe çalışan 60 kişiye anket uygulanmıştır. İlk olarak örgütsel adaletin ölçümünde Niehoff ve Moorman (1993) tarafından geliştirilmiş ölçek, ikinci olarak işe tutkunluk ölçümünde ise Utrecht (2003) tarafından geliştirilen ölçek ve son olarak sinizm ölçeği Dean, Brandes ve Dharwadkar(1998) tarafından geliştirilen ölçek kullanılmıştır. Çalışmanın sonucunda, örgütsel adalet algısının sinizm aracılığı ile işe tutkunluğu negatif yönde etkileyeceği beklenmektedir. Çalışma da kurgulanan araştırma modeli hizmet sektöründe daha önce test edilmediği için literatüre önemli bir katkısı olması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Örgütsel Adalet, İşe Tutkunluk, Sinizm

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

**TERS YÜZ SINIF MODELİNİN YABANCILARA TÜRKÇE
ÖĞRETİMİ ALANINDA KELİME ÖĞRETİMİNE
UYGULANABİLİRLİĞİ ÜZERİNE BİR ÖNERİ**

Fatma Karaca ve Doç. Dr. Bayram Baş
Yüksek Lisans Öğrencisi
Türkçe Eğitimi

Türkçenin yabancı dil olarak öğretildiği bir sınıfta hedeflenen söz varlığı öğelerinin öğretimi ve buna bağlı olarak geliştirilen etkinliklerin gerçekleştirilmesi için ayrılan süreyi daha verimli kullanmak mümkündür. Sınırlılıkları en aza indirmek ve sınıf içinde etkinliklere ayrılan süreyi daha verimli kullanabilmek için İngilizce literatürde “flipped learning/classroom” olarak bahsedilen ve Türkçeye “ters yüz öğrenme/sınıf” olarak giren modelden faydalanabiliriz. Ters yüz sınıf modelinin çevrildiği Flipping Classroom ifadesindeki Flipping terimi ev ödevi ile sınıf çalışmalarının yerlerinin değiştirilmesi fikrinden hareketle kullanılmaktadır (Ash, 2012). Ters yüz öğrenme ile bilgi sunumuna sınıf içinde ayrılan süre sınıf dışına taşınır ve her bir öğrenen sınıf dışında sunum, video ve etkinliklere ulaşabilir (Torun & Dargut, 2015). Ek olarak öğrenenlerin kendi öğrenmelerinin sorumluluklarını almalarına daha çok katkı sağlayan bir modeldir. (Fulton, 2012). Öğretimin bireyselleştirilmesi ve teknoloji destekli olarak sunulması, süreç içine öğrencinin dâhil edilmesi, mobil uygulamalar, süreç içindeki yükün öğretenden öğrenciye doğru çekilmesi bu modelin faydaları olarak görülebilir. Bu model ile öğretmenler sınıf içinde bilgi sunumuna ayrılan süreyi sınıf dışına taşıyarak aktif öğrenme ortamı yaratıp öğrencilerin hazır bulunuşluk seviyelerini artırırken, öğrenciler de sürece herhangi bir mekâna bağlı kalmadan katılmış olurlar. Öğretim teknolojilerinde kullanılan mobil araçlar ve Web 2.0 araçları öğretmenlere ve öğrencilere ortamdaki bağımsız olma şansını sunar ve çoğunlukla web-destekli uygulamalardan yararlanır. Bu çalışmada mobil öğrenme ve Web 2.0 araçlarından olan Padlet in öğrenciler tarafından aktif kullanımını gerektirecek şekilde geliştirilen kelime öğretim stratejileri ile öğrencilerin hedef kelimelerle bilgi sunumu öncesinde ders dışında karşılaşmaları hedeflenmiştir. Çalışmadaki amaç ters yüz öğrenme modeli kapsamında padlet uygulaması aracılığıyla Türkçe'nin yabancı dil olarak öğretildiği bir sınıfta A2 seviyesinde kelime öğretimi etkinliği geliştirmek ve etkinliğin verimliliğini test etmektir. Yunus Emre Enstitüsü Yedi İklim Türkçe A2 ders kitabında “Sağlıklı Yaşam” temasında yer alan ve gelişigüzel seçilmiş 10 kelime araştırmanın inceleme nesnesi olarak belirlenmiştir. Ters yüz öğrenme modeli kapsamında ve padlet uygulaması yardımıyla geliştirilen kelime öğretimi etkinliğinin verimliliği test edilmiş, öğrenci geri dönütleri alınmış ve veriler bu şekilde elde edilmiştir. Elde edilen veriler uzman görüşleri alınarak değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ters Yüz Sınıf Modeli, Kelime Öğretimi, Padlet

SERMAYE ŞİRKETLERİ BİRLEŞMELERİNİN VERGİSEL BOYUTU

Furkan Fırat ve Yrd. Doç. Dr. Sema Aydın

Yüksek Lisans Öğrencisi
İnsan Kaynakları Yönetimi

Farklı saiklerle gündeme gelen şirket birleşmeleri işlemlerinin bir boyutunu da vergi ilişkisi ve vergilendirme teşkil etmektedir. Birleşme işlemiyle birlikte birleşen şirketlerin tüzel kişiliği sona ermekle birlikte gerek birleşme anına kadar oluşan ilgili dönem faaliyet sonuçlarının ve birleşme aşamasında ortaya çıkan değer artışının gelir ya da kurumlar vergisi kapsamında vergilendirilmesi gerekse birleşmeye bağlı aktarımlar nedeniyle katma değer vergisi ve diğer vergi kanunlarının uygulanması gündeme gelmektedir. Bu çalışmamızda şirket birleşmelerinin vergilendirme boyutu ele alınmıştır.

Birleşme nedir? Birleşmenin (3) temel unsuru bulunmaktadır. Bunları;

- Malvarlıklarının birleşmesi,
- Devralınan ortaklığın tasfiyesiz infisah etmesi,
- Devralınan ortaklığın pay sahiplerine malvarlığının devri karşılığında devralan ya da yeni kurulan ortaklığın paylarının verilmesi olarak sıralayabiliriz.

Vergi mevzuatı bakımından birleşme, Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 18'inci maddesinde düzenlenmiştir. Kurumlar Vergisi Kanunu birleşme olgusunu vergiye tabi olan birleşme ve vergisiz birleşme olarak ikiye ayırmış; vergiye tabi olanı "birleşme", vergisiz birleşmeleri ise "de-vir" olarak adlandırmıştır. KVK'nun 18'inci maddesi hükmüne göre, münfesihi kurumun sadece devir tarihine kadar elde ettiği kazançlar vergilendirilecek, birleşmeden doğan kârlar ise hesaplanmayacak ve vergilendirilmeyecektir.

Birleşme kârı, birleşilen kuruma devredilen özvarlığa karşılık olarak infisah eden kurum ortaklarına birleşilen kurum tarafından doğrudan doğruya veya kurum aracılığıyla ile verilen birleşilen kurum hisse senetlerinin, varsa ayın, nakit ve kurucu hisse senetlerinin VUK'da öngörülen değerlendirme ölçülerine göre tespit edilmiş değerleri ile birleşme dönemi başındaki öz sermaye tutarı arasındaki farkı ifade eder. Birleşme kârının vergilendirilmesi ise; bir veya daha fazla kurumun diğer bir kurumla birleşmesi durumunda, birleşme sebebiyle infisah eden kurumların birleşme kârı için tasfiye hükümleri geçerli olacaktır. Ancak, birleşmede tasfiye kârı yerine birleşme kârı vergiye matrah olur. Dolayısıyla, birleşme tarihine kadar, birleşen kurumda ortaya çıkan faaliyet kârları ile birlikte değer artışlarının da vergilendirilmesi gerekecektir.

Kanunda birleşme beyannamesi ile ilgili de hükümler yer almaktadır. Buna göre, tasfiyeye ilişkin düzenlemede olduğu gibi birleşen şirketler hesap dönemi başından birleşme kararının tescil edildiği tarihe kadar olan süreye ilişkin kıst dönem beyannamesini, birleşme kararının tescil edildiği ayı takip eden dördüncü ayın birinci gününden yirmi beşinci günü akşamına kadar vermesi gerekir.

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu 22 Aralık 2016

Şirket birleşmelerinde vergisel açıdan özellik arz eden, uygulamada tereddütlere yol açan ve daha net açıklığı kavuşturulması gereken konular da vardır. Bu konulara da başlık olarak değinmek gerekirse; birleşme halinde sorumluluk, birleşilen kurumlara ilişkin zararlar, taşınmaz, iştirak hisseleri, kurucu senetler, intifa senetleri ve rüçhan haklarının satışından doğan kazanç istisnası, birleşme giderleri, serbest bölgede gerçekleşen birleşme halinde uygulama, ilişkili kişi işlemlerinde birleşme gibi konular uygulamada sorunlara yol açan konulardır.

Birleşmede Katma Değer Vergisi uygulaması ise Kanunun 17/4-c ve 58'inci maddelerinden hareketle açıklanabilir. KDVK'nın 17/4-c maddesi, devir ve bölünme hükümleri için geçerlidir. Bu nedenle devreden KDV birleşilen kuruma devredilemez. Birleşme halinde devreden KDV, tasfiye bölümünde de açıklandığı üzere KDVK'nın 58'inci maddenin mefhumu muhalifinden hareketle gider yazılması gerekmektedir.

Damda Vergisi, Harçlar Kanunu ve Gider Vergileri Kanunu bakımından ise birleşme işlemleri istisnaya tabi tutulmuştur. ÖTV Kanunu'nda ise birleşme halleri için özel bir düzenleme yapıp vergiden istisna edilmediğinden, birleşen şirketin birleşilen şirkete verdiği değerler ÖTV'ye tabi olacaktır.

Bu çalışmada şirket birleşmelerini Kurumlar Vergisi Kanunu çerçevesinde açıklamaya çalıştık. Ayrıca birleşme konusunun diğer vergi kanunları açısından da ele alınarak uygulamanın bir bütün olarak ortaya konulmasına çalışılmıştır. Bu hükümler doğrultusunda, işletmelerin gerçekleştirecekleri birleşmeler esnasında söz konusu yasal düzenlemeleri göz önünde bulundurarak hareket etmeleri, cezalı tarhiyatlara karşılaşma ihtimallerini en aza indirecektir. Kanunda yer alan düzenlemeler birçok konuya açıklık getirmiş olmasına rağmen, açıklığa kavuşmamış ve uygulamada tereddütlere yol açan hususlara da çalışmamızda yer verilmiştir. Birleşme mekanizmasının öneminin giderek arttığı son dönemde, uygulamada tereddüt içeren gri alanların sayısının azaltılarak mevzuatın daha net ve eksiksiz olması şirketler ve İdare açısından daha faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Şirket Birleşmesi, Devralan Şirket, Devrolunan Şirket

TÜRKİYE'DE FUTBOL ALANINDA FARKLI EYLEYENLER: ÇEVİRİ VE ÇEVİRMENİN ROLÜ

Gökhan Dinar, Arş. Gör. Dr. Pınar Güzelyürek Çelik ve Prof. Dr. Emine B. Demirel

Yüksek Lisans Öğrencisi

Fransızca Mütercim Tercümanlık

Çalışmamızda, küresel dünyamızın en çok ilgi gören spor dallarından olan futbol ve alanı Bourdieu'nün habitus, alan, oyun, konum alma, konumlanma ve ilişkisellik kavramları özelinde incelenmiştir. Çatı olarak aldığımız bu temel kavramları Boniface'ın futbol ve küreselleşme alanında yapmış olduğu çalışmalar ile çerçeveselendirilerek eyleyenler belirlenmiştir. Alanda yer alan eyleyenlerden çevirmenlerin sahip oldukları rolleri ve sorumlulukları değerlendirilmiştir. Alanda yaşanan değişim, gelişim ve evrim bir bütün olarak incelenmiştir. Oyunun tarihsel dönüşüm sürecinde alana dâhil olan eyleyenlerin rolleri, konumu ve sorumlulukları üzerine saptamalarda bulunmuş ve oyunun dönüşümü popüler kültür kavramıyla birlikte ilişkisellik bütününde incelenmiştir. Alanda yaşanan ekonomik gelişmeler üzerine saptamalar yapılmıştır. Sorunsalımızın temelini oluşturan çeviri ve çevirmenin futbol alanındaki rolü, sahip oldukları sorumluluklar, konum almaları üzerine saptamalarda bulunulmuştur. Alanda yer alan farklı profesyoneller ile görüşülmüş; gözlemlenen, belirlenen değişimler birlikte değerlendirilmiştir. Futbol alanına, Pascal Boniface'ın futbol ve küreselleşme alanında yaptığı çalışmalardan yararlanılarak küreselleşme çerçevesinde de bakılmış ve alandaki değişimlere etki eden yasalar ve kurallar incelenmiştir. İncelenen kurallar ve yasalardaki değişimler neticesinde Bosman Kuralları olarak bilinen kuralların alana olan etkileri değerlendirilmiştir. Küreselleşmenin etkisiyle oluşan yeni futbol dili üzerine araştırmalar yapılmış ve futbolun dilinde yaşanan değişimler saptanmıştır. Eyleyenlerin futbolun küreselleşme sürecinde hangi evrelerden geçerek alana dâhil oldukları tespit edilmiş, böylece aktörlerin alandaki konumları, rolleri ve sorumluluklar belirlenmiştir. Alanda yaşanan gelişmeler yerel ve uluslararası anlamda karşılaştırılarak değerlendirilmiş ve futbol tercümanlığı mesleğinin ülkemizdeki rol ve sorumluluklarının Avrupa ülkelerine göre farklılıklar gösterdiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Küreselleşme, Çeviri, Çevirmen

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

16. YÜZYIL DİVAN ŞAİRLERİNDEN HATMİ VE DİVANI

Hicran Yücel Turan ve Yrd. Doç. Dr. Ali Emre Özyıldırım
Yüksek Lisans Öğrencisi
Türk Edebiyatı

16. yüzyıl divan şairi olan Hatmî'nin asıl adı Mustafa'dır. Ahdî, Aşık Çelebi ve Kınalızade Hasan Çelebi tezkirelerinde belirtildiğine göre, Kanuni Sultan Süleyman devri devlet adamlarından Lala Cafer Paşa'nın oğludur. Tezkirelerde herhangi bir eserinden bahsedilmeyen Hatmî'nin bir divan sahibi olduğu, bu çalışma ile tespit edilmiştir. Tek nüshası Almanya Milli Kütüphanesi Türkçe Yazmalar Koleksiyonu içerisinde yer alan bu divanın bir kısmı kayıptır. Bazılarının devamı veya öncesi eksik olmakla beraber, toplamda 187 şiirin yer aldığı divanda gazel başlığı altında 165 gazel, 4 kaside, 12 rubai, 5 kıta ve 1 murabba bulunmaktadır. Hatmî'nin şiirlerinde konuların temel olarak üçe ayrıldığı söylenebilir. Dini, hikemi ve aşk başlıkları altında incelenecek bu üç konudan en çok tercih edileni aşk konusudur. Hikemi şiirleri ise divanında en az yer tutanlardır. Divanında dini şahıs, yer veya olaylara sık sık telmihte bulunan Hatmî, dini ve hikemi şiir yazmada aynı tavrı göstermemiştir. 19 hikemi, 14 dini şiir yazan Hatmî'nin bu konuda bir iddiasının olmadığı, şiirler incelendiğinde görülmektedir. Özellikle dini şiirlerinde anlam, açık olmaktan uzaktır. Bu durum, dini şiirlerinin başarısına olumsuz etki etmiştir. Aşk konusu, Hatmî Divanı'nda en sık işlenen konudur. Sevgilinin güzellik unsurlarına ve aşık-rakip çekişmesine yer verilen şiirlerde orijinal benzetmeler de bulunmaktadır. Bu konuların ötesinde, divana daha detaycı bakıldığında, konu tasnifinin genişletilmesi gerektiği görülecektir. Adı geçen bu üç konu, soyut sayılabilir. Fakat bu soyut konuların dışında, dikkat çekici sayıda somut konu ele alınmıştır. Hatmî, kaside dışındaki şiirlerinde de kişilerden, mekanlardan, nesnelere veya olaylardan bahsetmiş, övgüde veya ricada bulunmuştur. Somut konular başlığı altında incelenebilecek bu şiirler, Hatmî'nin şiiri bir hikaye anlatma veya iletişim kurma aracı olarak gördüğünü düşündürmektedir. Somut çevreyi konu edinen şiirler arasında kişilerden bahseden şiirler ön plandadır. Babasına, oğluna, şehzadeye, padişaha, arkadaşına yazdığı şiirler, bir mektup izlenimi vermektedir. Zırhtan, şahinden, gemiden, sudan bahsettiği veya İnebahtı ile Beşkavak adlı mekanları anlattığı şiirleri ise daha çok betimlemeye ve tahkiyeye yöneliktir. Hatmî Divanı'nda yerel söyleyişler, atasözü ve deyimler, arkaik kelimeler sıkça yer almaktadır. Bunun yanında divanda Arapça Farsça kullanımı da yoğundur, üçlü ve dörtlü tamlamalar görülür, hatta Farsça beyitler yer alır. Hatmî, sadece konu seçiminde değil, dil ve üslupta da çeşitlilikten yanadır. Ancak bu tercihi, zaman zaman ifade zorluklarına yol açmıştır. Kullanmak istediği imaj veya sanatı şiire uyumlu bir şekilde uygulayamadığı pek çok örnek, döneminde neden rağbet gören bir şair olmadığı konusunda fikirler vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Divan Edebiyatı, 16. Yüzyıl, Divan

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ SORUNU: SİNİZM VE GİDDENS PARADOKSU

İbrahim Bulut ve Prof. Dr. Bedri Gencer
Yüksek Lisans Öğrencisi
Sosyoloji

Günümüzde karşı karşıya olduğumuz yüksek maliyetli riskler, bilim söylemine girmektedir. Dönüştürücü modernite, oluşan bu risklerin yine rasyonel düşünce ile bertaraf edilebileceğini anlamına gelir. Hesaplanabilirliğin tartışmalı olduğu durumda, yüksek maliyetli riskler, dönüştürücü modernite koşullarında dahi çok büyük problem haline gelir. Bilimin nedensel ilişkileri saptamada sorun yaşaması sonucu, çatışan birçok sayıda “uzman görüşleri” ortaya çıkar. Risklere yönelik stratejik politikalar tam olarak buradan beslenir. Çünkü felaket öngörüsü olarak modernliğin yüksek maliyetli risklerinin gerçekliğini, ancak onları deneyimlediğimiz takdirde anlayabiliriz. Bu riskler, duyu organlarımızca algılayamadığımız risklerdir. Besinlerdeki katkı maddeleri, nükleer sızıntı sonucu oluşan radyasyon, küresel ısınma ancak deney ortamında birtakım ölçü aletleri ile saptayabileceğimiz risklerdir. Dolayısıyla algılarımızdan bağımsız olan bu riskler inkâr edilebilir, önemsiz veya tehlikesizmiş gibi gösterilebilir.

Günümüzde karşı karşıya olduğumuz, topyekûn bir felakete yol açabilecek nitelikteki bir risk olan küresel ısınma, modernliğin yüksek maliyetli risklerinin belki de en başında gelmektedir. Uygulamadaki bilim adamları küresel ısınmanın sanayileşmenin hızlandığı zamanlardan bu yana, ortalama sıcaklıktaki artışın insan kaynaklı olduğu konusunda fikir birliği içindedirler. Buna karşılık hâkim bilim söyleminin dışındaki şüphecilere göre, sıcaklık artışları insan etkinliğinin bir sonucu olarak değil, doğanın her zamanki değişiminin ürünüdür. Doğa hiçbir zaman düzenli bir seyir izlememiştir. Tarih boyunca doğa birçok vahşi, kaotik olaya sahne olmuştur. Tabiat Ana'nın düzenleyiciliği söz konusu değildir. İnsan hayatını derinden sarsabilecek potansiyeldeki bu riske yönelik tehditlerin nedensel ilişkisi, bilim cemaatini ikiye bölmüş durumda. Felaket senaryolarının geleceğe dönük yapısı nedeniyle, risklerin gerçekliğini saptamak çok büyük bir problem haline gelmektedir. Şüphecilerin azınlıkta olmasına rağmen, risklere yönelik toplumsal tavrı belirleyebilmeleri üzerinde durulması gereken sorunsaldır.

Sinizm, şüphecilerden beslenir ve yaşam politikalarından feragat etmek istemeyen -yüksek maliyetli riskleri kabul etmek belirli ölçüde yaşam politikasında değişikliğe yol açacağı için- sıradan bireyler de aslında kendilerinin de farkında olduğu bu risklere yönelik sinik tepkiler verirler. Peter Sloterdijk (2001, 5)'in “neler olup bittiğini gayet iyi biliyorlar, ama yine de...” diye göstermiş olduğu sinik tavır genel tepki biçimini alır. İklim değişikliğine karşı, çıkar grupları- büyük petrol ve kömür şirketleri- da şüphecileri desteklemekte ve şimdiye kadar sunulmuş olan bilimsel kanıtları belirsizleştirme yönünde sürece katılmaktadırlar. Zizek (2005, 55)'e göre ekolojik kriz, yerleşik yaşam biçimimizde, hakkında şüphe beslemenin anlamsız olduğu

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

kesinlikler alanını aşındırır. Onu ciddiye alma isteksizliği tam olarak buradan gelir. “Giddens Paradoksu” (2013, 12), küresel ısınma tehdidine yönelik davranışsal tepkilerin, iklim değişikliğinin sonuçlarının somut olarak yaşanmadığı sürece olmayacağını ifade eder. Küresel ısınma gibi risklerin teorik niteliği nedeniyle, onun varlığını eldeki bilimsel verilere dayanarak inanmak dışında gözlem imkânına sahip değiliz. Dolayısıyla bu paradoks ile risklere yönelik aktif farkındalığın gelişmesi sürekli ertelenir. Ta ki, çok geç olana kadar. Üstelik kurulu düzenin eylemsizliği sürdüğü sürece, davranışlarımızı değiştirmemek için herhangi bir meşrulaştırmaya da gerek duymayız.

Anahtar Kelimeler: Sinizm, Giddens Paradoksu, Küresel Isınma

NEOKLASİK REALİZM: DIŞ POLİTİKA ANALİZİNE REALİST BİR YAKLAŞIM

Jabir Lund ve Doç. Dr. Vişne Korkmaz
Yüksek Lisans Öğrencisi
Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler

Bu makale, uluslararası alanda iki aktör arasındaki ilişkileri analiz etmek için realist geleneğinde teorik bir model ortaya koyacaktır. Makale, 1990'lı yıllarda Türkiye ile Kuzey Irak arasındaki ilişkilerin incelendiği tez araştırmamı yansıtmaktadır. Bu ilişkilerin gelişimini analiz etmede teorik bir model oluşturmak için neoklasik realist yaklaşımı kullandım. Bu makalede, bu modelin nasıl tasarlandığını ortaya koyacağım. Neoklasik realizmin temel katkısı, neorealist teori doğrultusunda yapısal değişimin önceliğini tanımasının yanında, iç düzeydeki etkinin ihtimalini de tanımasıdır. Böylece neoklasik realist teori, yapısal gerçekçiliğin teorik titizliğine bağlılığını sürdürürken spesifik devletlerin ilişkilerini analiz etmenin bir yolunu sunar. Uluslararası aktörler arasındaki ilişkide en önemli faktörler kaçınılmaz olarak yapısal – oyuncular arasındaki güç dengesi değişiklikleri- faktörlerdir; ancak, iç değişkenlerin dış politika yapımı üzerinde belirleyici bir etkisinin olduğu da bilinmelidir. Bu nedenle, neoklasik realism, yapısal faktörlere öncelik verirken, aynı zamanda önemli iç değişkenleri kontrol etmek için analiz imkanı da sağlamaktadır. İç değişkenlerin dış politika oluşumunu nasıl etkileyebileceğini açıklamadan önce, güç dağılımındaki değişikliklerin devletler arasında farklı stratejileri teşvik etmesi anlamı ile genel olarak, devletlerin davranışlarının belirlenmesinde küresel güç dağılımlarına öncelik veren neorealist teori doğrultusunda, yapısal değişimin temel fikrini göstereceğim. Daha sonra, ayrı yapısal alanlar olarak, bölgesel ve konu bazlı güç dağılımları içerisinde yapısal analizin daha ileri seviyelerini tanıttacağım. Makalenin ikinci kısmı, neoklasik realistlerin yapısal değişiklik ve dış politika çıktısı arasında ara değişken olarak öne sürdükleri ana iç faktörler ile ilgili olacaktır. Sonuç olarak, bu iç değişkenlerin değerlendirilmesine dayanarak, 1990'lı yıllarda Türkiye'nin Kuzey Irak'la ilişkilerini analiz etmek için tezimde uyguladığım modeli özetleyeceğim.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası İlişkiler Teorisi, Neoklasik Realizm, Dış Politika Analizi

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

ATTİLÂ İLHAN'DA TOPLUMSAL GERÇEKÇİLİK

Kifayet Karabaşoğlu ve Prof. Dr. Yakup Çelik
Yüksek Lisans Öğrencisi
Türk Edebiyatı

Düşünce tarihi boyunca sanat, toplumsal düzendeki değişimlerden etkilenmiş ve bu etkilenme sonucunda çeşitli akımlar meydana gelmiştir. Bu akımlardan biri de gerçekçilik olmuştur. Gerçekçilik, insana ve insan topluluklarına dair tüm durumların sebepleriyle birlikte olduğu gibi yansıtılmasıdır. Zaman içerisinde gerçekçilik kendi içinde alt türlere ayrılmıştır. Marksist düşüncenin edebiyata yansması olan toplumcu gerçekçilik yirminci yüzyılda bu alt türlerden biri olarak ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda toplumsal düzen ve yapıdaki bozukluğun giderilmesini amaçlayan edebi eserler verilmiştir.

Dünya edebiyatında oldukça etkili olan toplumsal gerçekçilik akımı, Türk edebiyatında ağırlıklı olarak 1930-1980 yılları arasında etkisini göstermiştir. Toplumcu gerçekçiliğin öncülüğünü Resimli Ay dergisinde başlattığı “Putları Yıkıyoruz” kampanyasıyla Nâzım Hikmet yapmıştır. Birçok genç isim Nâzım Hikmet’ten etkilenmiş ve onun yolundan ilerlemeye başlamıştır.

Bu itibarla üzerinde durulması gereken isimlerden biri Attilâ İlhan’dır. 1940’lı yıllarda Garipçiler toplumsal konulardan uzaklaşmış ve estetik değerlerin üzerinde durmamışlardır. Hem Garipçilerin edebi anlayışlarıyla çatışması hem o dönemde yüzeysel gerçekçilik yaptığını düşündüğü kişiler hem de Plekhanov’un estetik tezleri, onu toplumsal gerçekçilik denebilecek bir ulusal bileşim kurma çabasına yöneltmiştir. 1950’li yıllarda gittiği Paris’te tanıştığı Marksist klasikler, Plekhanov’un imge kuramı ve okuduğu modernist şiirler toplumsal gerçekçilik anlayışının şekillenmesinde etkili olmuştur. Bu bağlamda Mavi hareketi veya sosyal realizm dediği hareketi planlamış ve aynı zamanda Mavi adında da bir dergi çıkarılmasını sağlamıştır. Attilâ İlhan, Paris’te 1950’lilerde Quartier Latin kahvelerinde kaleme aldığı “Kendi Kendime Sanat Konuşmaları” adlı yazılarında toplumsal gerçekçilik üzerine fikirlerini dile getirmiştir. Toplumsal gerçekçiliğin nasıl olması gerektiğini, sanat telakkisi için eleştiri nedir?, hikâye nedir?, sanatçı ne görür? gibi yazılarında kuramsal düzeyde, diyalektik yöntemle şiir ve hikâye hakkında ilkeler ortaya koymuştur. İfade ettiği fikirlerini genişletilmiş olarak Gerçekçilik Savaşı ve İkinci Yeni Savaşı adlı kitaplarında bir araya getirmiştir.

Gerçekçilik Savaşı’nda yer alan tanım uyarınca, Attilâ İlhan’a göre toplumsal gerçekçilik; ülkemizin ve ulusumuzun bütün sorunlarını, toplumsal ve tarihsel bir görüş açısından bilimsel görüp, en uygun ve en yeni estetik biçimler içerisinde yansıtmaya çalışan, bir sanat yöntemidir (İlhan, 2004, 140). Buna binaen ortaya konan eserlerde toplumsal sorunlar estetik biçimin süzgecinden geçirilmiş halde muhteva edilmelidir.

Bu çalışmada Attilâ İlhan’ın toplumsal gerçekçi anlayışı ve bu fikrini şekillendiren unsurlar itibarıyla Türk edebiyatında ne şekilde etkili olduğu sorusuna cevap aranmıştır. Ayrıca eserlerinde toplumsal gerçekçilik anlayışının nasıl yansıdığı üzerinde durulmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Attilâ İlhan, Toplumsal Gerçekçilik, Ulusal Bileşim

DUYGUSAL EMEĞİN ALGILANAN İŞ PERFORMANSI ÜZERİNDEKİ ETKİSİNDE ÖRGÜTSEL ADALETİN ŞARTLI DEĞİŞKEN ROLÜ: HİZMET SEKTÖRÜNDE BİR ARAŞTIRMA

Kübra Kutluata ve Doç. Dr. Emel Esen

Yüksek Lisans Öğrencisi
İnsan Kaynakları Yönetimi

İşverenlerin çalışanlarının duygularını şekillendirme çabasında olmaları, duygusal emek kavramının hem örgütsel davranış alanında hem de insan kaynakları alanında önem kazanmasını sağlamıştır. İşverenlerin çalışanların üzerindeki bu çabası, yazılı ve yazılı olmayan bir şekilde veya kurum kültürünün bir parçası olarak da ortaya konulabilmektedir. Buna karşılık olarak çalışanlar da bilinçli ya da bilinçsiz olarak çeşitli duygu yönetim biçimleri kullanmaktadırlar. Duygusal emek, yüzeysel ve derinlemesine rol yapma olarak tanımlarken, yüzeysel davranma çalışanın sadece dış görünümdeki değişiklik olarak ifade edilmiş, derinlemesine davranan çalışanların ise kurumun belirlediği davranış kurallarını isteyerek yerine getirdiği belirtilmiştir. Bu şekilde samimi olarak duygularını sergileyen çalışanlar iş performanslarının arttığını hissedecektir. Yüzeysel rol yapan çalışan, rolünü benimseyemediği için iş performansı azalacakken, derinden rol yapanın ise artacaktır. Ancak bu ilişkilerin, çalışanların örgütün uygulamalarına karşı geliştirdiği adalet algılaması ile farklılaşabileceği varsayılmaktadır. Duygusal emek konusu müşteri ilişkilerinin yoğun olması sebebiyle hizmet sektöründe önem taşımaktadır. Hizmet sektörünün önem kazanması ve bunun da müşteri ile daha fazla birebir ilişki kurulması gerektiğini, müşteri memnuniyetinin üst düzeylere çıkarılması için, çalışma yaşamında duygulara ayrı bir önem verilmeye başlanmıştır.

Bu doğrultuda çalışmada 3 değişkene yer verilmiştir. Bağımsız değişken olarak duygusal emek, bağımlı değişken olarak algılanan iş performansı ve şartlı değişken olarak ise örgütsel adalet belirlenmiştir. Bu ilişkileri incelemek üzere hizmet sektöründe çalışan 80 kişiye anket uygulanacaktır. Duygusal emek ölçümünde Brotheridge ve Lee (1998) tarafından geliştirilen ve Grandey (1999), tarafından kullanılan duygusal emek ölçeği, Örgütsel adaletin ölçümünde Niehoff ve Moorman (1993) tarafından geliştirilmiş örgütsel adalet ölçeği ve algılanan çalışan performansı ölçeğinde ise Kirkman ve Rosen (1999) tarafından geliştirilen ölçek kullanılmıştır. Çalışmanın sonucunda, duygusal emeğin yüzeysel rol yapma boyutunun, algılanan iş performansı üzerinde negatif yönde etkili olacağı, derinden rol yapmanın ise iş performansını pozitif yönde etkileyeceği ortaya konmuştur. Bu ilişkilerde örgütsel adalet algısının fazla olmasının yüzeysel rol yapmanın, iş performansı üzerindeki etkisini negatiften pozitive döndüreceği, derinden rol yapmanın, iş performansı üzerindeki pozitif etkisini ise daha da arttıracacağı düşünülmektedir. Çalışmada kurgulanan model ve hipotezlerin hizmet sektöründe daha önce kullanılmamış olması sebebiyle literatüre önemli bir katkısı olacağı beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Duygusal Emek, Örgütsel Adalet, İş Performansı

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

**ANNELER İÇİN BİR SOSYALİZASYON ARACI OLARAK
SOSYAL MEDYA: INSTAGRAM ÖRNEĞİ**

Miray Zeybek ve Yrd. Doç. Dr. Onur Güneş Ayas
Yüksek Lisans Öğrencisi
Sosyoloji

19. ve 20. yüzyıl boyunca dünya birçok kapsamlı değişimden geçti. İnternet de şüphesiz ki bu değişim sürecinin en büyük icatlarından biridir. İnternet ekonomik, askeri, bürokratik ve toplumsal yenilikleri beraberinde getirmekle kalmayıp gündelik hayatlarımıza kadar sızarak, bizlere sanal bir dünyanın kapısını açtı. Bu sanal dünya zaman, mekân ve uzam kavramlarımızı derinden etkilerken, kişisel sınırları da yeniden tanımlamamızı zaruri kıldı. Özellikle son yıllarda siyasi ve kamusal yönüyle çokça konuşulan sosyal paylaşım siteleri, insanlara yeni iletişim ve etkileşim kapıları açtı.

Dünya çapındaki bu ağdan, toplumdaki birçok kesimin faydalandığı herkes tarafından bilinen bir gerçektir. 19. Yüzyıldan bu yana yaşanan değişimlerden etkilenen aile de sosyal paylaşım sitelerinin gerek yararlarından gerekse zararlarından çokça etkilenmiştir. Bu çalışma da ise annelerin sosyal medya ile olan ilişkileri değerlendirilecektir; özellikle annelerin sosyal medyayı bir sosyalizasyon aracı olarak nasıl kullandıklarına odaklanılacaktır.

Yüz yüze ilişkilerde deneyimlerini, endişelerini ve beklentilerini paylaşacak, çocuk yetiştirmek konusunda benzer görüşlere sahip olan başka bir anne bulmak daha zor olsa da sosyal medya bu konuda annelere pek çok fırsat sunar. Sosyal medyada her konuda olduğu gibi bu konuda da seçenek çoktur. Özellikle aile büyüklerinden uzakta, büyük şehirlerde yaşayan anneler için sosyal medyadan sağlayacakları bağlantılar, deneyimsel ve uzmansal bilgiler ayrı bir önem taşımaktadır. Tüm bunlar, annelerin sanal ortamı bu rolün içine girebilmek için nasıl kullandıklarını gösterir niteliktedir. Ek olarak sanallığın sağladığı özgürlük de belirleyicidir. Kiminle bağlantıya geçileceğini, sosyal medyada kurulacak ilişkinin sınırları, ne yönde paylaşım yapılacağı kişisel kararlarla belirlenir.

Bu doğrultuda, çalışmamız da sosyal paylaşım sitelerinin sağladığı imkânların anneler tarafından nasıl değerlendirildiğini ortaya koyuyor. Bloglarla başlayan anne dayanışmasının, bu kadınların hayatında nasıl bir değişime yol açtığı yine sosyal medyada yaptıkları paylaşımlar üzerinden değerlendiriliyor. Sosyal medya dediğimizde büyük bir alanla karşılaşacağımızdan çalışmamız "instagram" üzerinden yapılan paylaşımları değerlendirmek ile sınırlandırılıyor. Çalışmamızda paylaşımların analiz ve sınıflandırılmasına için teorik çerçeve çizilirken, sosyalizasyon ve anneliğin analizinde ise sembolik etkileşimci yaklaşımdan faydalanılacaktır.

Araştırmamızın hedefinde modern annenin sanal ortamdaki sosyalizasyon yolculuğunu ortaya çıkarmak var. Instagram ise günlük hayatın izlerini sürebileceğimiz, insanların genellikle gerçek kişilikleriyle yer aldığı dijital bir alan olarak bize ihtiyacımız olan malzemeyi vermekle kalmıyor, kendisi de bir sosyalizasyon alanı olarak karşımıza çıkıyor. İşte bu çalışma da instagramın anneler için bir sosyalizasyon aracı haline geldiğini kanıtlar nitelikte.

Anahtar Kelimeler: Annelik, Sosyalizasyon, Sosyal Medya

SURİYELİ SİĞİNMACILAR İLE TÜRKİYE'DEKİ VATANDAŞLARIN TOPLUMSAL UYUM ÇERÇEVESİNDE KARŞILIKLI ALGISI

Murat Karataş ve Yrd. Doç. Dr. Kerem Karaosmanoğlu

Yüksek Lisans Öğrencisi
İnsan ve Toplum Bilimleri

2010 yılında Tunus'ta alevlenen Arap Baharı'nın etkisi kısa sürede Ortadoğu'daki pek çok ülkeye sıçramış ve Suriye de bu durumdan nasibini almıştır. 2011 yılının Mart ayında bölgesel çatışmalar şeklinde başlayan Suriye'deki süreç, kısa zamanda bir iç savaşa dönüşerek milyonlarca insanın etkilendiği sosyal, ekonomik ve siyasi sonuçlar doğurmuştur. Bu sonuçlar içerisinde onarılması en güç yarayı belki de geride bıraktığı kayıpları ve kimlikleriyle sığınmacı olarak geldikleri ülkede yaşam savaşı veren insanlar almıştır. Hayatta kalma içgüdüleriyle, ailesiyle birlikte apar topar milyonlarca kişi sınır kapılarından Türkiye, Lübnan, Ürdün gibi ülkelere göç etmek zorunda kalmıştır.

Savaştan kaçan yaklaşık 3 milyon (UNHCR, [20.12.2016]) kişinin geldiği ülkemizde altıncı senesini doldurmak üzere olan süreç, hem Türkiye'deki vatandaşlar hem de sığınmacılar için geçici olma durumunu çoktan aşmıştır. Bu bağlamda; toplumsal ve siyasi alanda birtakım desteklerin yapılması ve sığınmacılara zorluk çıkarmadan Türkiye'ye girişlerini sağlayan "açık kapı politikasına" rağmen zaman zaman sosyal ve politik düzeyde "misafir" söylemlerinin geliştirilmesi, ötekileşme ve toplumsal dışlanmaya sebebiyet verir mi?(Erdoğan, 2015, 119) Bu söylemin öznesi ve nesnesi haline gelmiş bireyler konu hakkında neler düşünüyor? Türkiye'de bulunan sığınmacıların yarısından fazlasını okul çağındaki çocuk ve gençler oluşturmaktadır ancak okula gitme oranları %20'yi geçmemektedir.(Erdoğan, 2015, 88) Bu durum özellikle orta ve uzun vadede toplumda ne gibi huzursuzluklar yaratabilir? Tüm bu süreçler yönetilirken, toplumsal bütünleşme için gerekli olan diyalogun en önemli aracı olan dilin farklı oluşu uyum ve algıyı ne şekilde etkiler? Bu ve benzeri soruların cevaplarının algı ve toplumsal uyum çerçevesinde değerlendirildiği ve yanıtlarının bulunmaya çalışıldığı bu çalışma kabaca; eğitim, sağlık, çalışma durumu, Suriyeli sığınmacıların toplumsal ve yasal statüsü, çocuk ve kadın sığınmacıların durumu gibi alt başlıklarda irdelenmiştir.

Devam etmekte olan bu çalışma, Türkiye'deki Suriyeli sığınmacılara ve bu sığınmacıların da Türkiye'deki vatandaşlara yönelik algısını toplumsal uyum çerçevesinde anlamaya yöneliktir. Literatür taramasıyla başlayan çalışmanın yarı yapılandırılmış derinlemesine mülakat tekniği kullanılarak hazırlanacak nitel saha çalışmasıyla devam etmesi planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Suriyeli Sığınmacılar, Algı, Toplumsal Uyum

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

**MODERN BEDEN ALGISI BAĞLAMINDA
ÖTEKİLEŞTİRİLEN BEDENLERLE YÜZLEŞMEK:
ENGELLİ BİREYLER ÖRNEĞİ**

Nurcan Gökmen ve Yrd. Doç. Dr. Şerif Esendemir
Yüksek Lisans Öğrencisi
Sosyoloji

Modernleşme feodal emperyalist devletlerden kapitalist ulus devletlere geçişi simgeleyen, tarihsel olarak farklı dinamiklerin etkileşimi sonucunda meydana gelen bir gelişmedir. Modernleşmenin siyasi, ekonomik ve felsefi dinamiklerini oluşturan Fransız Devrimi, Sanayi Devrimi ve Aydınlanma Düşüncesi bireylerin dünya görüşlerini şekillendirmede oldukça etkili olmuştur. Bedenin inceleme nesnesi olması onun biyolojik olduğu kadar toplumsal olduğu gerçeğinin farkına varılması ile önem kazanmıştır. Kuşkusuz bedenin inceleme alanı olarak öne çıkmasında bedeni ruh-beden ikiliği etrafında kavrayan Kartezyen düşüncenin eleştirilmesi ve bedenin göz ardı edilen toplumsal yönünün ön plana çıkarılması etkili olmuştur. Turner'ın (1992; akt. Canatan,2015,28) belirttiği gibi beden, doğa ve kültürün kesişme noktası olmasının yanında ancak beden sayesinde toplum sahnesine çıkabilmekteyiz. Bu çalışmada modernleşmenin beden algımızı ne yönde etkilediği, modernleşme dinamiklerinin buna katkısı ve engelli bireylerin bu süreçte hangi söylemlerle ötekileştirildiği tarihsel bir perspektif verilerek incelenmiştir.

Bauman (2014,37) modern devleti “bahçeci devlet” olarak kavramsallaştırmıştır. Bu devlet bahçıvanlıkla özdeş bir şekilde zararlı otları zararsız otlardan ayırmaya çalışmakla birlikte engelli bireyleri kontrol edilmesi, kısırlaştırılması hatta yok edilmesi gereken zararlı otlar olarak görmüştür. Nazilerin “toplum mühendisliği” olarak adlandırabileceğimiz sapmasız toplum ideali ve buna ters düşen “kusurlu” bedenleri yok edişi buna örnek verilmiştir. Beden üzerine konuşurken norm, normal, anormal kavramları üzerinde özellikle durulmuştur. Bu noktada norm, normal ve ortalama insan kavramlarının hangi süreçte dile girdiği, engelli bireylerin bu tanımlamaları içinden nereye oturduğunu gösterilmiştir. Engellilik kavramını merkeze alan modeller incelenerek “Tıbbi” ve “sosyal model” bunlar içinde ön plana çıkarılmıştır. Sosyal modelin daha yaygın kullanıldığı günümüzde bunun engelli bireylere bakışı beden üzerinden topluma yani toplumsal baskı, müdahale ve çevresel etmenlere kaydırıldığı gözlenmiştir. Son olarak tüketim olgusunun ön plana çıktığı günümüzde bedenlerin gösteri mekânlarına dönüşmesi, markaların vitrinini temsil etmesi ve ideal beden algısı etrafında mükemmelleştirilmeye çalışıldığı üzerinde durulmuştur. “Kusurlu” olarak tanımlanan engelli bireylerin bedenleri tüketim kültüründe bu beklentileri karşılayamadığı için sistemin dışında kalmaya devam etmiştir. Sonuç olarak modern toplumların engelli bireylerle yüzleşme ve onların haklarını teslim etme noktasında yeterince başarılı olamadıkları gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Modernleşme, Beden Politikaları, Engellilik

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

**CAHİT UÇUK'UN GÜMÜŞ KANAT KİTABININ
YABANCILARA TÜRKÇE ÖĞRETİMİ İÇİN A₂ SEVİYESİNE
UYARLANMASI**

Osman Turhan ve Doç. Dr. Bayram Baş
Yüksek Lisans Öğrencisi
Türkçe Eğitimi

Okuma metinleri, yabancılar Türkçe öğretiminde başvurulan önemli kaynaklardan biridir. Öğrenilmiş kelimelerin pekiştirilmesi ve yeni kelimelerin bağlam içinde öğrenilmesi, öğrenilmiş dil bilgisi yapılarının örneklenmesi ve yeni dil bilgisi yapılarının sezdirilmesi, söz dizimi kurallarının kavratılması ve zihinsel becerilerin hedef dille hareket geçirilmesi gibi amaçlarla öğretim süreci boyunca kullanılmaktadır. Türkçe'yi temel seviyede öğrenen öğrenciler için oldukça basit ve açık bir şekilde sunulan okuma metinleri, seviye ilerledikçe öğrenilen bilgiler doğrultusunda karmaşıklaşmakta ve zorlaşmaktadır. Fakat ilerleyen seviye ile birlikte yararlanılacak kaynaklar da artmaktadır. Temel seviyeye hitap eden Türkçe okuma metinlerinin sayısı ise yeterli değildir. Bu yetersizliğe, temel seviye için özel olarak yazılan kitapların azlığı ve ileri seviye dil becerisi gerektiren kitapların sadeleştirme çalışmalarının azlığı neden olmaktadır. Bu çalışmada, temel seviye (A₂) için kaynak olabilecek Cahit Uçuk'un Gümüş Kanat kitabının sadeleştirilmesi amaçlanmıştır. Araştırmada Gümüş Kanat kitabı, doküman incelemesine tabi tutulmuştur. İçerik analiziyle kitaptaki temalar belirlenmiştir. Kitap, belirlenen temalara göre bölüm bölüm sadeleştirilmiştir. Sadeleştirme, Chang (2008) tarafından belirlenmiş listeye göre yapılmıştır. Sadeleştirilen temalar, Yedi İklim Türkçe A₂ ders kitabındaki temalarla olan benzerliğine göre seçilmiştir. Sadeleştirmede kullanılan dil bilgisi konuları, Yedi İklim Türkçe A₁ ve A₂ ders kitaplarına göre seçilmiştir. Fakat sadeleştirilen her bir tematik parça, Yedi İklim Türkçe A₂ kitabındaki karşılığı olan temadaki dil bilgisi konularının sınırını geçmemiştir. Gümüş Kanat adlı kitabın seçilmesindeki nedenlerden biri, kitapta somut olaylara ve durumlara geniş bir şekilde yer verilmesidir. Kitaptaki cümlelerin genellikle kısa ve parçalara bölünebilir bir yapıda olması, üslubunun genellikle akıcı ve anlaşılabilir olması, kelimelerin genellikle seviyeye uygun olması kitabın seçilmesindeki diğer nedenlerdir. Sadeleştirme esnasında, seviye üstündeki birleşik zamanlı fiiller basit zamanlı fiillere, birleşik cümleler basit cümlelere dönüştürülmüştür. Seviye üstü olarak görülen kelime ve kelime öbekleri, eş ya da yakın anlamlılarıyla değiştirilmiştir. Değiştirmenin mümkün olmadığı durumlarda metinden çıkarılmıştır. Kavramanın zor olacağı söz sanatları metinden çıkarılmıştır. Bu değişimler esnasında anlamsal bütünlüğün bozulmamasına dikkat edilmiştir. Böylece öğrencilerin dil öğretim kitabından bağımsız bir metin okuma fırsatı bulması, temayla ilgili farklı bir kaynaktan yararlanması, yeni öğrendiği ya da bir süredir bildiği dil bilgisi yapılarını pekiştirmesi, yeni kelime ve kelime gruplarını öğrenmesi hedeflenmiştir. Sonuç olarak bu tematik sadeleştirme, ders kitapları için oluşturulan kurmaca metinler gibi birer parça halindedir. Ayrıca uyarlanmış metinler gibi ders kitabından bağımsız bir kaynaktır. Aralarında bağ olan tematik parçalar, uzun okumalara ve bilişsel becerilerin gelişmesine fırsat sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Metin Uyarlama, Yabancılar Türkçe Öğretimi, Cahit Uçuk

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

**BATIDAKİ POPÜLER KÜLTÜR TARTIŞMALARININ
TÜRKİYE'DEKİ MÜZİK SOSYOLOJİSİ ÇALIŞMALARINA ETKİSİ:
BİR LİTERATÜR ÇALIŞMASI**

Öznur Yılmaz ve Yrd. Doç. Dr. Onur Güneş Ayas
Yüksek Lisans Öğrencisi
Sosyoloji

Bu çalışma Batıdaki popüler kültür tartışmalarının Türkiye'deki müzik sosyolojisi çalışmalarına nasıl etki ettiğini anlamayı amaçlamaktadır. Popüler müzik, gerek popüler kültür araştırmalarının gerekse müzik sosyolojisinin en temel çalışma konularından biridir. Bilhassa müzik sosyolojisi, başka konuları da içermesine karşın, popüler müzik çalışmalarıyla özdeşleşmiştir. Bu durum Türkiye'deki müzik sosyolojisi çalışmaları için de geçerlidir. Gökalpçi paradigmanın egemen olduğu erken dönem tartışmaları bir yana bırakıldığında, son otuz yılın müzik sosyolojisi çalışmaları esasen popüler müzik üzerine odaklanmıştır. Bu yüzden Türkiye'deki popüler müzik tartışmalarını topluca değerlendirmek bize müzik sosyolojisinin Türkiye'deki gelişimi hakkında da temel bir fikir verir. Bugün popüler kültür veya popüler müzik kategorisi içinde sınıflandırdığımız olguya tarih boyunca çok çeşitli toplumlarda rastlamak mümkün olmakla birlikte popüler kültür ve popüler müzik kavramları modern çağda Batıda ortaya çıkmıştır. Bu yüzden Türkiye'deki popüler müzik tartışmalarına katılanlar da kendilerini Batıdaki kavramsal çerçevede ifade etmek zorunda kalmışlardır.

Popüler müzik tartışmaları, kültür sosyolojisi ve müzik sosyolojisinin kesiştiği bir alanda ortaya çıkmıştır. Popüler müzik tartışmalarındaki pozisyonlar popüler kültürün nasıl tanımlandığına bağlı olarak değişmektedir. Popüler kültür, başlangıçta bu kültürü üretenler tarafından değil de onu sorun edenler tarafından tanımlanmıştır. Bu yüzden bu alandaki ilk çalışmalara, popüler kültür hakkında olumsuz önyargıların egemen olmasına şaşmamak gerekir. Popüler kültüre ilişkin ilk çalışmalara muhafazakâr elitist bir bakış açısı hâkimdir. Bu çalışmalarda popüler kültür hakiki kültürü temsil ettiği iddia edilen yüksek kültürü tehdit eden, yerleşik kültürel standartları bozan ve toplumun kültür seviyesini aşağı çeken olumsuz bir olgu olarak tanımlanmıştır. Popüler kültürün bu şekilde beğeni hiyerarşilerinin altına itilmesi, aynı zamanda üst sınıfların alt sınıfların kültürel ifade tarzlarını meşruluk alanından dışlamak için benimsedikleri bir sınıfsal stratejidir. Esas ilginç olan Frankfurt okulunun temsil ettiği neo-Marksist yaklaşımın da, kapitalizmi ve üst sınıfları eleştirmekle birlikte, muhafazakar elitistlerin bu olumsuz popüler kültür görüşünü sürdürmüş olmalarıdır. Frankfurt okulunun popüler kültürün düzenin devamındaki rolü üzerindeki vurgusu, sosyal kuramcılarının ve sosyologların popüler kültür çalışmalarına yönelmesine sebep olmuştur. Zaman içinde popüler kültüre ilişkin iki temel yaklaşım ortaya çıkmıştır. İlk yaklaşıma göre popüler kültür, egemen kesimlerin kendi çıkarlarının ve egemenliklerinin devamını sağlamak amacıyla ürettikleri ve ezilen-yoksul-madun kesimlere dayattıkları bir kültürel formdur. Bu kültürel form sayesinde egemen kesimlerin kültürünün ve değerlerinin başlıca öğeleri toplumun diğer kesimlerine taşınır ve böylece popüler kültür, toplumsal gerçeklikleri gizleyen ve alternatif bir dünya arayışlarını şiddetle püskürten bir işlev kazanır. Bilhassa soldaki popüler kültüre ilişkin bütün olumsuz yaklaşımların temelinde Adorno'nun damgasını vurduğu bu görüşün etkisi vardır. Buna karşılık, diğer yaklaşım ise popüler kültürü bir mücadele alanı olarak görür ve popüler kültürün içindeki özgürlükçü ve demokratik içeriği vurgular. Bunun için de kitle kültürü ile popüler kültür arasında bir ayırım yapar. Kitle kültürü Frankfurt Okulu'nun tanımladığı kültür endüstrisine denk

düşerken, popüler kültür kitlelerin kendi talep ve eğilimlerini yansıtabilecekleri bir mücadele alanı olarak belirir. Bu ikinci yaklaşımın güç kazanmasıyla birlikte popüler kültür ilk kez onu tüketenlerin gözünden incelenmeye başlanmıştır. Popüler kültüre ilişkin yaklaşımlar bununla sınırlı olmamakla birlikte, alt kültür ve scene gibi kavramları kullanan daha ampirik yönelimli yaklaşımlar, esasen bu ikinci yaklaşımın açtığı yoldan ilerlemiştir. Son dönem popüler müzik çalışmalarında eski dönemin teorik dozu ağır ideolojik yönelimli tartışmalarının yerini, popüler müziğin icra edildiği ve tüketildiği alanlara ve bu alanlarda bulunan insanların bu müziklere verdiği anlamlara odaklanan daha ampirik bir bakış açısı almıştır.

Türkiye’de son otuz yılın müzik sosyolojisi tartışmalarında esasen Batıdaki popüler kültür tartışmalarının kavramsal çerçevesi kullanılmıştır. Ancak Batıdaki tartışmanın doğrudan Türkiye’ye aktarıldığını iddia etmek mümkün değildir. Çünkü Türkiye’de popüler müzik, Batıdan farklı bir tarihsel ve toplumsal süreç içinde şekillenmiştir. Bu farklılığın en temel iki boyutundan söz edebiliriz. Birinci boyut Osmanlı toplumunun Batıdan farklı bir sınıfsal yapıya ve buna uygun olarak da farklı sosyolojik temeller üzerinde yükselen bir müzik geleneğine sahip olmasından kaynaklanır. Yerleşik bir aristokrasiye ve Batı tipi sınıflara sahip olmayan Osmanlı devletinde, kültür sınıfsal engelleri aşmayı daha kolay başarmıştır. Türler, sınıflar, zümreler ve icra mekânları arasındaki sınırlar Batıdakine kıyasla çok daha esnektir. Dolayısıyla sanat müziğiyle popüler müzik arasında sınıfsal dışlayıcılığa dayanan bir ayırım Batıdaki kadar gelişmemiştir. İkinci boyut Batıdan farklı olarak Türkiye’nin bir Batılılaşma tecrübesi yaşamış olmasıyla ilgilidir. Bu tecrübe kimlikle ve kültürel meşrulaştırmayla ilgili Türkiye’ye özgü problemler ortaya çıkarmış, müzikteki sınıflandırma ve beğeni hiyerarşileri de Batılı-Doğulu, milli-gayrimilli, modern-geri kalmış gibi ayrımlar temelinde oluşmuştur. Başka bir deyişle, bir müziğin beğeni hiyerarşileri içindeki konumu, Batıdakinden farklı olarak sınıfsal bir temelden çok, Batılılaşma süreciyle ilişkisi temelinde belirlenmiştir. Erken Cumhuriyet döneminde popüler müzik tartışmalarının geri planda olup Gökalp’in medeniyet-hars paradigmasının bütün müzik tartışmalarına damgasını vurması bu sebeptendir. 70’li yıllarla birlikte Batıdaki popüler kültür tartışmalarının teorik çerçevesi Türkiye’deki müzik tartışmalarına etki etmeye başlamıştır. Ancak sonraki birkaç on yıla damgasını vuran arabesk tartışmalarının da gösterdiği üzere Türk modernleşmesine ilişkin tartışmalar güçlü bir fon olarak her zaman varlığını sürdürmüştür. Bir popüler müzik olarak arabeskin meşruiyetine ve toplumsal rolüne ilişkin görüşler, hem Batıdaki popüler kültür-kitle kültürü ayırımından hem de Türk modernleşmesine ilişkin alternatif görüşlerden aynı anda beslenmiş, bu da Türkiye’deki popüler müzik tartışmalarına kendine özgü bir yön kazandırmıştır. Başka bir deyişle, Batıda kitle kültürü-popüler kültür ayırımında ifadesini bulan teorik çerçeve, Türkiye’de Türk modernleşmesi hakkındaki farklı tutumları ifade etmek için dönüştürülerek kullanılmıştır. Bu tartışmanın seyri içinde popüler kültüre kategorik olarak olumsuz bakan veya katı bir Jakoben modernleşmeciliği savunan elitist görüşler güç kaybetmiş, popüler kültürü bir mücadele alanı olarak gören ve toplumun estetik beğenilerini ciddiye alarak tarafsız bir gözle değerlendiren yaklaşımlar güç kazanmıştır. Bunda hem Birmingham Okulu’nun ve Gans’ın popüler kültür kavramlaştırmaları, hem de Şerif Mardin’in merkez-çevre görüşü türünden Türk modernleşmesi yorumları etkili olmuştur. Son dönem popüler müzik çalışmalarındaysa, popüler müziği tüketicilerinin gözünden ve tüketildikleri ortam içinde değerlendiren ampirik çalışmalar ön plana çıkmıştır. Bu çalışmalar ise ağırlıklı olarak Birmingham okulunun ampirik yönelimli alt-kültür çalışmaları ve Bourdieu ve Becker’ın yaklaşımlarını birleştiren scene merkezli çalışmalardan etkilenmiştir. Bizim çalışmamız Türkiye’deki popüler müzik literatürünü bu ana etkiler ve eğilimler üzerinden değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Popüler Kültür, Popüler Müzik, Arabesk

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

**HAMAM FİLMİNDE ŞARK İMGELEMİ: ORYANTALİZM,
BAKIŞ, ÖTEKİ VE QUEER MÜNASEBETLER EKSENİNDE
BİR FİLM İNCELEMESİ**

Sanem Peker Dağlı ve Öğr. Gör. Dr. Yusuf Öz
Yüksek Lisans Öğrencisi
İnsan ve Toplum Bilimleri

Bu bildiri de Hamam (Özpetek, 1997) filmindeki belli başlı Oryantalist unsurlar ele alınmaktadır. Film, kendisini nihayetinde bir değişim ve dönüşüm sürecinden geçirecek olan fantazma alanlarına merakla bakan ve gittikçe onlara doğru çekilen Batılı ana karakterin İstanbul'da kendini keşfetme hikayesine odaklanmaktadır. Filmde, 'öteki' ile karşılaşma, bu kendini keşfetme sürecinin kaçınılmaz bir ögesi olarak betimlenmektedir. Bu noktada, ana karakterin şahsi kendini keşfetme süreci, tarihsel Doğu-Batı karşılaşmasına içkin unsurlarla bezenmiş daha genel bir tabloya dönüşmektedir.

Şark, Batı için bir cazibe ve gizem merkezi olmanın yanı sıra röntgenci Batılı göz için de daima eksantrik bir nesne olagelmıştır. Ferzan Özpetek'in Hamam filminde öne çıkan unsurlar, Oryantalist bakış ile bu bakışın nesnesi arasındaki karmaşık ve paradoksal ilişkiler ekseninde ele alınacaktır. Film, kurgusu, mizansen ve müzikleriyle Batı'nın hissizliğine karşı Doğu'nun sıcak, eksantrik ve cazip yüzünü resmeden birçok zıtlık üzerinden yürümektedir. Hikaye Roma'dan İstanbul'a doğru ilerledikçe, bir diğer deyişle, Batılı bakış Doğu'ya yöneldikçe, düşüncelerde, tutumlarda ve hatta kişiliklerde bir dönüşüm meydana gelmektedir. Sanki Doğu, etrafında dönen her şeyi kendisine çeken ve nihayetinde de onları kendi oluşunun bir parçası haline getiren manyetik bir güce sahiptir. Analizi derinleştirdikçe, her ne kadar birbirinden ayrı tasvir edilseler de Batı ile Doğu'nun esasen birbirlerini içerdiklerini tespit etmek zor değildir. Oryantalist kaynaklarda çoğu zaman Batılı göz bakan ve merak eden, Doğu ise cezbeden olarak konumlandırılrsa da, filmde ne Batı'ya ne de Doğu'ya böylesi sabit ve münferit birer konum tanımlanmıştır. Batı Doğu'ya baktığında, esasen aynada kendine bakmakta ve 'öteki' ile bütünlük içinde kendisini inşa etmektedir. Bu noktada Doğu'nun aynada bakılan imge olarak tasvir edilmesi onu pasif kılmamakta, aksine ona belirleyici özellikler atfetmektedir. Bir başka ifadeyle, her şey Batılı bakışın Doğu'ya yönelmesiyle başlar ve nihayetinde Şarka ait imgelem, Batı ile Doğu'nun birbirlerini karşılıklı olarak dışlamalarının yanı sıra birbirlerini karşılıklı olarak belirleme ve inşa etme süreçlerini doğrularcasına, bu röntgenci bakışı bünyesine dahil ederek birlikte aynı yörüngede dönmelerini sağlar.

Anahtar Kelimeler: Oryantalizm, Bakış, Öteki, Queer

DEĞİŞEN ORTA DOĞU VE TÜRKİYE- İSRAİL İLİŞKİLERİ

Seda Gürel ve Prof. Dr. Ömer Çaha

Yüksek Lisans Öğrencisi

Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler

Türkiye, değişim ve dönüşüm sergileyen Orta Doğu denklemine daima ulusal çıkarları doğrultusunda hareket etmiştir. Bunun en belirgin örneği İsrail ile ilişkilerinde karşımıza çıkmaktadır. Çalışmada, tarihi seyir içerisinde ama özellikle Ak Parti Hükümeti döneminde, tarafların haber ve makalelere konu olan söylem ve eylemlerine bakılarak, bunların ne kadarının birbiriyle örtüştüğü yahut ne kadarının birbiriyle çeliştiği incelenmiştir. Bunu yaparken, taraflar arasındaki ilişkilerin, kriz ve ardı sıra gelen yumuşama döngüsünde seyrettiğine dikkat çekmek amaçlanmıştır.

Türkiye ile İsrail arasında krize neden olan konulara bakıldığında, Filistin meselesinin başı çektiği görülmektedir. Milletler Cemiyeti döneminde çözüme kavuşturulamayan mesele, 1947'de İngiltere tarafından Birleşmiş Milletler'in gündemine getirilmiş ve o gün bugündür gündemden düşmemiştir. Türkiye, 1948'de İsrail devletinin kuruluşunu takiben onu tanıyan çoğunluğu Müslüman ilk devlet olmuş ve gerek küresel gerekse bölgesel denklemlere bir yenisinin ekleneceğinin sinyallerini vermiştir.

İki devlet arasındaki siyasi ilişkiler, 1950'de karşılıklı olarak atanan ilk diplomatik temsilcilerle; iktisadi ilişkiler ise, imzalanan ilk ticari anlaşmayla tesis edilmiş ve diğer alanlarda gelişecek ilişkilerin önü açılmıştır. Devamlı değişen Orta Doğu denklemine tarafları birbirine yaklaştıran ortak çıkarlar ve endişeler vardır. 1950'lerde gizli anlaşmalar ve taahhütler ile yürütülen hatta Ben Gurion tarafından esprili bir dille "metres" ilişkisi olarak adlandırılan ilişkinin; 1990'larda Türkiye'nin Arap ipoteğinden kurtulmasıyla "izdivaca" doğru yol aldığı görülmüştür. Söz konusu yakınlaşma, taraflar arasında stratejik bir diyalogu işaret etmekte, bu da atılan her adımın öneminin katlanarak artması anlamına gelmektedir. Öyle ki içindeki çatlak seslere rağmen İsrail ile diyalogu sürdüren hatta geliştiren Refah Yol Hükümeti, bunun aslında bir devlet politikasına dönüştüğünün en büyük kanıtı olmuştur (Kohen, 1997).

2000'lerin başında Türkiye'de Ak Parti ve İsrail'de Likud Partisi gibi muhafazakar partilerin iktidara gelmesiyle, taraflar arasında yıllar içerisinde siyasi, iktisadi, askeri, kültürel alanlarda gelişen kapsamlı ilişkilerin seyri yeniden merak konusu olduysa da kriz ve ardı sıra gelen yumuşama döngüsünün değişmediği görülmüştür. Türkiye'nin barış süreci kapsamında arabuluculuk rolünü üstlendiği sırada 2008'de İsrail'in Gazze'ye yönelik düzenlediği "Dökme Kurşun Harekatı" ile taraflar arasında giderek tırmanacak bir kriz dönemine girilmiştir. Bunu, 2009'da "Gazze: Orta Doğu'da Barış" panelindeki "One Minute" çıkışı, 2010'da "Alçak Koltuk" krizi ve "Mavi Marmara" olayı takip etmiştir. Türkiye, ilişkilerin normale dönmesi adına İsrail'den beş talepte bulunmuştur. Taleplerin yerine getirilmesi yönünde atılan adımlarla birlikte, 2016'da taraflar arasında imzalanan "Tazminata İlişkin Usul Anlaşması" ile yumuşama, bir diğer ifadeyle normalleşme dönemine girilmiştir. Kriz döneminden en çok etkilenen siyasi ve askeri alanlar olurken, ticari alanın istenilen hacme ulaşamamış olmanın dışında, daha az etkilendiği görülmüştür.

Sonuç olarak, tarihi seyir içerisinde ama özellikle Ak Parti Hükümeti döneminde, tarafların söylem ve eylemlerine bakıldığında karşımıza kriz ve ardı sıra gelen yumuşama döngüsü çıkmaktadır. Ak Parti Hükümetinin Orta Doğu'da ve özellikle çalışmanın esas tarafı olan İsrail ile ilişkilerinde realist bir dış politika izlediği ve idealizmi Türkiye'nin ulusal çıkarlarını maksimize etmek için bir araç olarak kullandığı görülmektedir (Kösebalaban, 2011).

Anahtar Kelimeler: Türkiye- İsrail İlişkileri, Orta Doğu, Realizm

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

**ÇALIŞANLARIN “BELİRSİZLİĞE TAHAMMÜLSÜZLÜĞÜ” VE
“DEĞİŞİME HAZIR BULUNUŞLUĞU” ARASINDAKİ İLİŞKİDE
“PSİKOLOJİK SERMAYENİN” ARACI DEĞİŞKEN ROLÜ**

Selahaddin Şamil Fidan ve Prof. Dr. Nihat Erdoğan

Yüksek Lisans Öğrencisi
İnovasyon Girişimcilik ve Yönetim

Örgütsel değişim sürecinde çalışanların “değişime hazır bulunuşluklarının” üst düzeyde olması değişimin kabul edilmesine, benimsenmesine ve desteklenmesine katkı sağlayabilir. Böylece, “değişime hazır bulunuşlukla” değişim süreci başarılı bir şekilde gerçekleşebilir. Bu yüzden, “değişime hazır bulunuşluğu” etkileyen faktörleri açıklığa kavuşturmak önemlidir. “Değişime hazır bulunuşlukla” ilgili yapılan araştırmalar incelendiğinde “değişime hazır bulunuşluğu” etkileyen bireysel faktörlerin ihmal edildiği göze çarpmaktadır. Ayrıca, “değişime hazır bulunuşlukla” ilgili yapılan araştırmalarda aracı değişken çalışmaları oldukça azdır. Bu bağlamda literatürdeki bu boşluktan hareketle çalışmanın amacı “belirsizliğe tahammülsüzlük” (kişilik özelliği) ve “değişime hazır bulunuşluk” arasındaki ilişkide “psikolojik sermayenin” (kişisel kaynak) aracı değişken işlevinde olup olmadığını açıklığa kavuşturmadır.

Araştırma İstanbul’da yer alan ve bankacılık sektöründe faaliyet gösteren kurumsal bir firmanın çeşitli departmanlarında çalışan 421 kişi üzerinden veri toplanarak gerçekleştirilmiştir. Araştırma verileri anket yöntemi aracılığıyla elde edilmiştir. Araştırmada Luthans, Youssef ve Avolio (2007) tarafından geliştirilen, Çetin ve Basım (2012) tarafından Türkçeye uyarlanan “Psikolojik Sermaye Ölçeği”; orijinali Carleton, Norton ve Asmundson (2007) tarafından geliştirilen, Sarıçam vd. (2014) tarafından Türkçeye uyarlanan “Belirsizliğe Tahammülsüzlük Ölçeği”; Kondakçı, Zayim ve Çalışkan (2013) tarafından geliştirilen “Değişime Hazır Bulunuşluk Ölçeği” kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 22.0 istatistik paket programı yardımıyla faktör analizi, cronbach alpha, korelasyon, regresyon yöntemleri kullanılarak analiz edilmiştir.

Araştırma sonuçlarına göre, çalışanların “belirsizliğe tahammülsüzlüğü” “değişime hazır bulunuşluğunu” negatif yönde ve anlamlı düzeyde etkilerken, onların “belirsizliğe tahammülsüzlüğü” “psikolojik sermayelerini” negatif yönde ve anlamlı düzeyde etkilemektedir. Çalışanların “psikolojik sermayelerinin” “değişime hazır bulunuşlukları” üzerindeki etkisi ise pozitif yönde ve anlamlı düzeydedir. Ayrıca, “belirsizliğe tahammülsüzlük” (bağımsız değişken) ve “değişime hazır bulunuşluk” (bağımlı değişken) arasındaki ilişkide “psikolojik sermayenin” tam aracı değişken işlevinde olduğu bulgulanmıştır. Diğer bir deyişle, çalışanların “belirsizliğe tahammülsüzlüğü” (bağımsız değişken) “psikolojik sermaye” (aracı değişken) aracılığıyla “değişime hazır bulunuşluğu” (bağımlı değişken) pozitif olarak etkiler.

Araştırmanın sonuçları değişim çalışması içerisinde bulunan organizasyonlar için önemlidir. Kurumlar çalışan tercihinde bulunurken “belirsizliğe tahammülsüzlüğü” düşük düzeyde olan ve “psikolojik sermayesi” yüksek düzeyde olan bireyleri tercih edebilir. Ayrıca, kurum içerisindeki “belirsizliğe tahammülsüzlüğü” yüksek düzeyde olan çalışanlar varsa bile onların “psikolojik sermayesine” yatırım yaparak “değişime hazır bulunuşluğuna” katkı sağlanabilir çünkü araştırma sonuçlarına göre “belirsizliğe tahammülsüzlüğün” “değişime hazır bulunuşluk” üzerindeki negatif etkisi “psikolojik sermayenin” varlığında ortadan kalkmaktadır. Araştırma değişkenleri farklı örneklerde gerçekleştirilebilir. Ayrıca, farklı düzeyde analizler ve değişkenlerle “değişime hazır bulunuşluk” açıklığa kavuşturulabilir.

Anahtar Kelimeler: Değişim Yönetimi, Belirsizliğe Tahammülsüzlük, Psikolojik Sermaye, Değişime Hazır Bulunuşluk

GELİŞMEKTE OLAN ÜLKELER KÜRESEL FİNANSAL KRİZDEN NASIL ETKİLENDİ ?

Sercan Arman Kandemir ve Yrd. Doç. Dr. Özge Kama Masala
Yüksek Lisans Öğrencisi
İktisat (İngilizce)

Ekonomik krizler dünya çapındaki çalışmalarda birer fenomen olmuştur. Dünya tarihi boyunca insan hayatını etkileyen iki tane önemli kriz gerçekleşmiştir. Bunlardan ilki Büyük Buhran ve ikincisi Büyük Duraklama'dır. Bizim çalışmamız ikincisi hakkında olacaktır. 2008'de gerçekleşen küresel finansal kriz dünya çapında büyük bir etkiye sahiptir. Bizim kişisel merakımız gelişmekte olan ülkelere hangilerinin daha fazla hangilerinin daha az etkilendiği ile ilgilidir.

Ayrıca bu analiz tek yönlü bir analiz değildir. Bir ülkede cari açığa daralma görülürken veya işsizlik oranlarında artış gözlenirken bir diğer ülkede cari fazlada azalma veya dengeli işsizlik oranları gözlenebilmektedir. Aynı zamanda küresel finansal kriz sırasında ülkelere özgü bazı faktörlerde gözlenmiştir ve bunlar da yapacağımız genel analizden sonra ayrıca belirtilecektir. Bunlardan bazıları Güney Afrika Cumhuriyeti için FIFA 2010 Dünya Kupası, Rusya Federasyonu için petrol fiyatlarındaki düşüş ve Gürcistan'ın işgali olarak gösterilebilir.

Bu amaçla, küresel finansal krizin Türkiye üzerindeki etkilerini inceleyip diğer gelişmekte olan BRICS ülkeleri olarak da bilinen Brezilya, Hindistan, Çin Halk Cumhuriyeti, Rusya Federasyonu ve Güney Afrika Cumhuriyeti ülkeleri ile karşılaştıracaktır. Bu çalışma BRICS ülkeleri ve Türkiye arasında bir karşılaştırma yapmayı amaçlamaktadır çünkü BRICS ülkeleri dünya çapında en hızlı büyüme oranlarına sahip olan ülkeler olarak bilinmektedir.

Bu çalışma şu şekilde organize edilmiştir. Bu çalışmada 2008 yılında gerçekleşmiş olan küresel ekonomik kriz hakkında bilgi verildikten sonra küresel finansal krizin yukarıda belirtilen ülkelere olan etkisi incelenecektir. Daha sonra belirtilen ülkeler arasında bir karşılaştırma yapmaya çalışacağız. Bu çalışmada konu hakkında daha önce yapılan bilimsel çalışmalardan ve World Bank verilerinden faydalanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Küresel Finansal Kriz, BRICS, Karşılaştırma

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

PERA'DAN SARAYA II. ABDÜLHAMİD'İN TERZİLERİ

Zeynep Uçma Balcı ve Doç. Dr. Seza Sinanlar Uslu
Yüksek Lisans Öğrencisi
Sanat ve Tasarım

19. yüzyıl İstanbul'unda, Osmanlı İmparatorluğu'nun Tanzimat Fermanı ile başlayan süreçte yaşadığı değişimler diğer adıyla Batılılaşma hareketleri Sultan II. Abdülhamid döneminde de devam etmiştir. Devam eden bu Batılılaşma hareketleri birçok değişimin yaşanmasını mümkün kılmış, özellikle sanat ve zanaat alanında yaşanan değişimler Yunancada 'öte, ilerisi' anlamına gelen, Latinlerin 'öteki' anlamında kullandığı İstanbul'da bulunan Pera semti özelinde dikkat çeken farklı bir oluşumun hazırlayıcısı olmuştur. 16. yüzyıldan sonra dönemin elçiliklerinin burada kurulması ve elçilerin burada ikamet etmesi ile başlayan süreç içerisinde kalabalıklaşan Pera, birbirinden farklı hayat tarzlarını o dönemde içinde barındırarak bugün ki Beyoğlu'nun köklerini oluşturmuştur. 20. yüzyıla kadar artarak devam eden batılı yaşam anlayışının benimsendiği Pera kalabalıklaşırken, bu kalabalık kendi burjuvazisinin oluşmasına sebep olmuş ve bunun neticesinde birçok ilk de yine burada yaşanmıştır. Bu burjuvazinin sosyalleştiği fotoğraf, tiyatro, dans gibi sanat ortamlarına dâhil olabilenler toplumun her kesiminden kimseler değil, daha çok Saraydan ve çevresinden veya Pera sosyetesinden kişiler olabilmiştir. Yabancıların "Grand Rue de Pera", Osmanlıların "Cadde-i Kebir" diye adlandırdığı Pera ile birlikte alışılmaya başlanan cadde olgusu bu dönemde öne çıkmıştır. Caddede yoğunlaşan kalabalıklar sonucunda daha önce kendilerine hanlarda yer bulan iş yerleri, İstanbulluların daha önce görmedikleri pasajlara kaymış ve pasajlar artık hanlardan daha görünür hale gelmiştir. Bir yandan cadde olgusuna yeni yeni alışılmaya çalışılırken, bir yandan da buralarda yoğunlaşan kalabalıklardan ötürü pasajların ihtiyacı karşılayamaması cadde üzerinde dükkan açma teşebbüslerini getirmiştir. Cadde üzerinde açılan dükkânların bir sonucu olarak vitrin olgusu denilen yeni bir kavram hayata girmiş, bu da bir vitrin seyretme kültürünü ortaya çıkarmıştır. Tezimizin konusu bağlamında incelenen 19. Yüzyılda Osmanlı Terzileri'nin de pek çoğunun yine dönemin simge mekanı Pera'da dükkân açtıkları görülmektedir. Bu terzilerin bazıları ise Saraya hizmet edecek düzeyde kaliteye erişerek, kendilerini ispat etmiş ve dönemin parlak isimleri olarak dikkat çekmişlerdir. Bildirimizde M. Palma-D.Lena'nın Pera'daki başlayıp saraya uzanarak Sultan II. Abdülhamid'in terzileri oluşu ve Sultanın ince, sade zevkini yansıtan tasarımlarını konu almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Pera, Terzi, Saray

ÇOCUK KİTAPLARINDA KARAKTER GELİŞTİRME YOLLARININ ÇOCUKLARIN KARAKTERLE ÖZDEŞİM KURMASINDAKİ ROLÜ

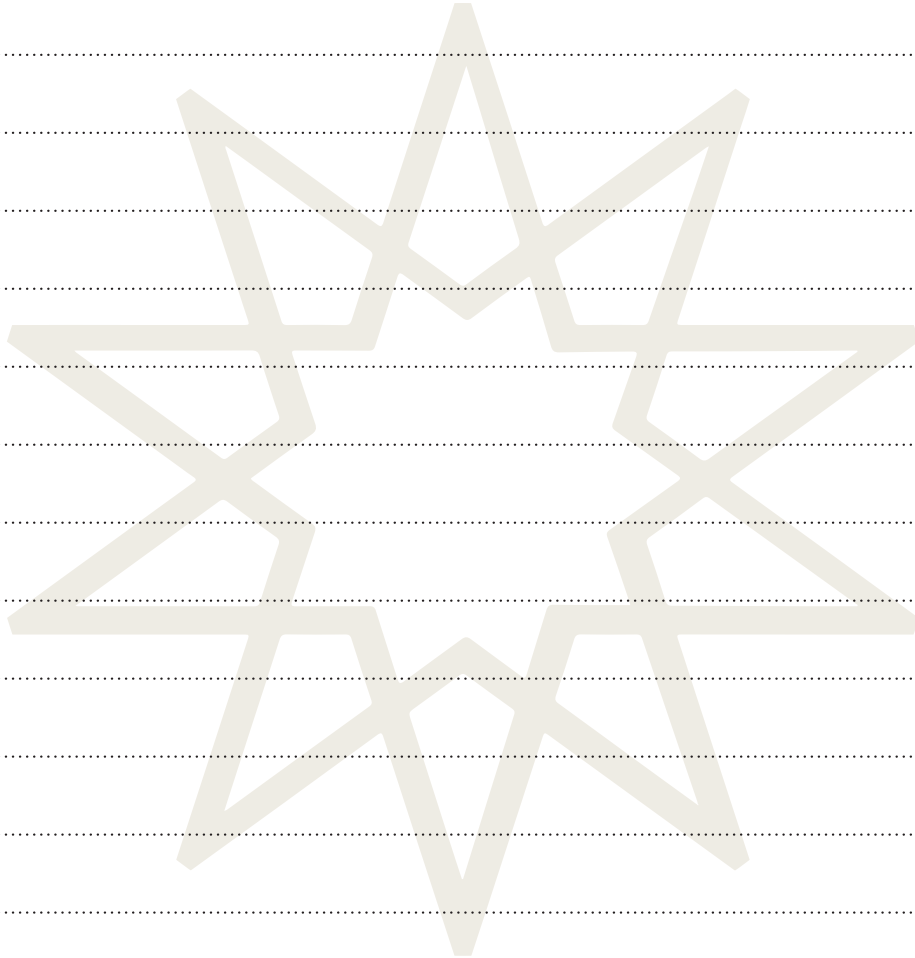
Züleyha Er ve Doç. Dr. Ali Fuat Arıcı
Yüksek Lisans Öğrencisi
Türkçe Eğitimi

Çocuk edebiyatı toplumun gelişmesinde önemli bir işleve sahiptir. Çocuk Edebiyatı çocukların okuma kültürü edinim sürecine ,dil gelişimine ,bilişsel gelişimine, kişilik gelişimine, sosyal gelişimine katkılar sağlar. Çocuk kitapların kapıların kapılarını aralayarak farklı dünyalarda bulur kendini. Elbette ki bu alanda çıkmış her eser bu hizmetleri yerine getirecek donanıma sahip değildir. Yeterli donanıma sahip eserler her zaman beğeni toplayıp üst sıralara yerleşmiştir. Yapıtı değerli kılan unsuru yalnızca yazarın üslubuna bağlamak pek doğru olmayacaktır. Çocuk Edebiyatının temel öğeleri arasında karakter ,konu, ileti ,dil ve anlatım ve resim yer almaktadır. Çevresindeki insanlardan farklı olarak ona örnek olabilecek, yeni yaşantılar kazandırabilecek karakterler çocuklar üzerinde oldukça etkilidirler. Bu bakımdan yazarın karakteri oluşturma yolları önemlidir. Bir çocuk edebiyatı yapıtında karakterler Lukens (1999) ilkelerine göre beş farklı şekilde oluşturulabilir: Davranışlarıyla ve eylemleriyle ,konuşmalarıyla, fiziksel özellikleriyle, diğer karakterlerin yorumlarıyla, yazarın yorumuyla. Karakterlerin hangi yolla veya yollarla geliştirilmiş olduğu çocuğun karakterle özdeşim kurması bakımından önem kazanmaktadır. Araştırma bu konu üzerinde şekillenmiştir. Araştırmanın amacı çocuk kitaplarında karakter geliştirme yollarının çocukların karakterlerle özdeşim kurmasında rolü olup olmadığını incelemektedir. Çalışmada bir ana problem ve altı alt problem belirlenmiştir. Araştırma nitel yöntemle göre desenlenmiştir. Araştırmada doküman incelemesi ve durum çalışması kullanılmıştır Araştırma nesnesi olarak Mavisel YENER' in “ Dolunay Dedektifleri “ serisinin beşinci kitabı olan “Ölümler Ormanı” adlı çocuk romanı seçilmiştir. Veri toplama aracı olarak Lukens 'in karakter geliştirme yolları kullanılmıştır. Öncelikle kitabın karakterleri ve geliştirilme yolları tespit edilmiştir. Roman 6.sınıfta öğrenim gören on üç öğrenciye okutulmuş ardından kitabın içeriği ile ilgili bir test hazırlanmış ,test sorularında istenilen düzeyde olmayan üç öğrenci çalışmadan çıkarılmış, geriye kalan on öğrenciye kitabın içeriği ve karakterlerle ilgili sorulardan oluşan yarı yapılandırılmış bir görüşme formu uygulanmıştır. Form soruları belirlenirken ilgili alan yazını dikkate alınmıştır. Form soruları oluşturulduktan sonra uzman görüşüne başvurularak uygun olmayan sorular görüşme formundan çıkarılmıştır. Araştırmada verilerin analizinde, içerik analizi yapıp kodlar ve temalar oluşturulmuştur. Araştırma sonucunda çocuk kitaplarında karakter geliştirme yollarının çocukların karakterle özdeşim kurmasında rolü olabileceği sonucuna ulaşılabilir.

Anahtar Kelimeler: Karakter, Karakter Geliştirme Yolları, Öykünme

III. YTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Öğrenci Sempozyumu
22 Aralık 2016

NOTLAR

Sosyal Bilimler Enstitüsü

Barbaros Bulvarı, Beşiktaş Merkez Yerleşkesi
Çukursaray Binası (F Blok)
34349 Beşiktaş / İstanbul

E-posta : sbemdr@yildiz.edu.tr